

श्रीमूकपङ्कशती

{॥ श्रीमूकपङ्कशती ॥}

{माता मरकतश्यामा मातङ्गी मदशालिनी ।}

{कुर्यात् कटाक्षं कल्याणी कदम्बनवासिनी ॥}

{॥ श्रीः ॥}

{॥ श्रीचन्द्रमौलीश्वराय नमः ॥}

{॥ श्रीकारणपरचिद्रूपायै नमः ॥}

{श्रीमूकमहाकविप्रणीता}

{॥ श्रीः ॥}

{॥ श्रीमूकपङ्कशती ॥}

{श्रीकामाक्षीपरदेवतायाः पादारविन्दयोः}

{भक्तिभरेण समर्पितम् ॥}

आर्यामेव विभावयन्मनसि यः पादारविन्दं पुरः

पश्यान्नारभते स्तुतिं स नियतं लब्धा कटाक्षच्छविम् ।

कामाक्ष्या मृदुलस्मितान्शुलहरीजेत्यांस्त्रावयस्याश्विता-

मारोहत्यपवर्गसौधवलतीमानन्दवीचीमयीम् ॥

[मन्दस्मित १०१]

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य श्रीकामकोटिपीठाधीश्वर-

जगद्गुरु श्रीमत् चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादानां

श्रीमुखेन समद्भासिता

{॥ श्रीः ॥}

{॥ श्रीचन्द्रमौलीश्वर ॥}

{मुद्रा}

श्रुति श्रीमदखिलभूमगुलालंकार-त्रयस्त्रिंशत्कांति-

देवतासेवित श्रीकामाक्षीदेवीसनाथ-श्रीमदेकाग्रनाथ-

श्रीमहादेवीसनाथ-श्रीहस्तिनिरिनाथ-साम्नांकारपरम-

अधिष्ठानसत्यव्रतनामाङ्कित-काङ्क्षीदिव्यक्षेत्रे शारदा-

मठसुस्थितानाम्, अतुलितसुधारसमाधुर्यकमलासनकामिनी-

धम्मिल्ल सम्फुल्लमल्लिकामालिकानिष्यन्दमकरन्दवरी-

सौवस्तिकवाञ्छिणुस्तुविज्ञानन्दतुन्दिलितमणीषि-

मगुलानाम्, अनवरताद्वैतविद्याविनोदरसिकानाम्,

निरन्तरालंकृतीकृतशान्तिदासिभूषणाम्, सकलभुवन-

चक्रप्रतिष्ठापक श्रीचक्रप्रतिष्ठाविख्यातयशोहलंकृतानाम्,

निखिलपाषण्डकण्टकोद्धाटनेन विशदीकृतवेदवेदान्त-

मार्गषण्डप्रतिष्ठापकाचार्याणाम्, श्रीमत्परमहंसपरिव्राजक-

आचार्यवर्य-श्रीजगद्गुरु श्रीमच्छंकरभगवत्पादाचार्याणाम्

अधिष्ठाने सिंहासनाभिषिक्त श्रीमन्महादेवेन्द्रसरस्वती-

संयमीन्द्राणाम्, अस्तेवासिवर्य श्रीमच्छन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती

श्रीपादैः ।

{क्रियते नारायणस्मृतिः}

तत्रभवान् मूक इति सुप्रसिद्धः महाकविशिरोमणिः

श्रीकामाक्षीदेवीकरुणाकटाक्षतरङ्गितपुण्यकवितारसपूरः

‘मूकपञ्चशती’ इति कर्तुर्नाम्ना प्रसिद्धमिमं लोकोत्तरं

ग्रन्थं प्रणीय भूमण्डलेऽनुत्तमं पुण्यशोविशेषं शाश्वतीं

परानन्दानुभूतिं च लब्धवानिति सुविदितमेव । स्तोत्ररत्ने

चाम्बिन् काष्ठीमध्यगत कामकोटिपीठाधिष्ठात्रीम्

इन्दुमौलेरैश्वर्यरूपां श्रीकामाक्षीं परदेवताम्,

आरुचयौवनाटोपा, तरुणिमसर्वस्व, नित्यतरुणी,

लावण्यमृततरङ्गमाला, विभ्रमसमवायसारसन्नाहा,

शृङ्गाराद्वैततन्त्रसिद्धान्तं, मीनध्वजतन्त्रपरमतापस्यं\,

कन्दर्पसूतिकापाङ्गी, मनसिजसाम्राज्यगर्वबीजं,

पुष्पायुधवीर्यसरसपरिपाटी, मदनागमसमयदीप्कित-

कटाक्षा, कुसुमशरगर्वसम्पत्केकाशगृहम्, अनङ्गरह्यतत्र-

बोधसिरा, पञ्चशरशास्त्रबोधनपरमाचार्यदृष्टिपाता

इत्यादिरूपेण वर्णयन् पुनः लावण्यमृतपरकाष्ठाभूतां

तामेव परदेवतां, कारणपरचिद्रूपा, कैवल्यानन्दकन्दः,

आम्नायरहस्यम्, उपनिषदरविन्दकुहरमधुधारा,

वाङ्मनोऽतीता, आनन्दाद्वैतकन्दली, मुक्तिबीजम्,

आगमसन्नापसारयाथार्थ्यं, बोधामृतवीची, अविदाकृतिः,

ऋकात्र्यप्रकृतिः, निगमवचस्सिद्धान्तः, गुरुमूर्तिः, इत्येव-

रूपेण साम्ङ्कुर्वन् यौवनशृङ्गारादिविषयरसानुभव-

सामग्रीं ज्ञानवैराग्यादिव्रह्मानन्दानुभवसामग्रीत्वेन

सम्पादयन् -

"शिव शिव पश्यान्ति समं श्रीकामाङ्गीकटाङ्गिताः पुरुषाः ।

विपिनं भवनमित्रं मित्रं लोष्टं च युवतिविश्वोष्ठम् ॥"

इति परदेवतानुग्रहफलीभूतां परवैराग्यकाष्ठां प्रकटयति ।

[आर्या ४८]

पद्मपञ्चशतकात्तुकेऽत्र ग्रन्थे शतकानां या आनुपूर्वी

तस्यामयं विशेषो दृश्यते । यथा कश्चन शिशुः चम्बुरादि

इन्द्रियप्रागल्भ्याविर्भावात्पूर्वं मनोवृत्तिमात्रेण कलयति

श्वेत्तितम् ; एवमार्याशतके भक्तशिशोः मनः प्रवृत्तिम्

अम्बिकायाः स्वरूपानुसन्धानपटीयसीं सम्पादयति

कविपूजावः ; अयमाशयः -

"अन्तरपि बहिरपि त्वं जन्तुततेरन्तकान्तकृदहन्ते ।

चिन्तितसन्तानवतां सन्ततमपि तन्तनीषि महिमानम् ॥"

इति श्लोकेन सूचितः ॥ [आर्या ५८]

द्वितीयशतके तावत् यथा किञ्चिदप्रवृद्धग्रहणशक्तिः

बालकः खास्तिके विद्यमानस्य वस्तुनः दर्शन-

स्पर्शनादिभिः आह्लादमधिगच्छति तद्वत् भक्तबालकः

अत्यन्तमधोभागे विद्यमानस्य स्वस्यास्तिकत्वेनैव
जगन्मातुः निरन्तरध्यानफलीभूत पादारविन्द दर्शन-
आनन्दमनुभवतीत्ययमाशयः -
"मरालीनां यानाभ्यसनकलनामूलगुरवे
दरिद्राणां त्राणव्यातिकरसुरोद्यानतरवे ।
तमस्काञ्छ्रौटिप्रकटनतिरस्कारपटवे
जनोऽयं कामाक्ष्याश्चरणनलिनाय स्पृहयते ॥"

इति श्लोकेन सूचितः ॥ [पादारविन्द ७]

यथा मनसः ज्ञानेन्द्रियाणां च स्फूर्त्यनन्तरमेव
वाक्प्रसरति, तथैव आर्यापादारविन्दशतकयोरनन्तरं
स्वप्नेमास्पदं वस्तु निरर्गलं स्तोत्रमारभते -
"पाण्डित्यं परमेश्वरि स्तुतिविधौ नैवाश्रयस्ते गिरां
वैरिष्णव्यापि गुम्फनानि विगलद्वावाणि शर्वाणि ते ।
स्तोत्रं त्वां परिफुल्लनीलनलिनश्यामाङ्घ्रि कामाङ्घ्रि मां
वाचालीकुरुते तथापि नितरां त्वं पादसेवादरः ॥"

इतादिना स्तुतिशतकेन । [स्तुति १]

लौकिकाविद्यादिषु कुशलः कश्चन यथा लौकिकसम्पदः
प्राप्तुर्महो भवति तद्वत् पूर्वकृतस्तुतिफलत्वेन भक्तः
अम्बिकायाः कटाक्षविशेषमधिगम्य परसंविदनुभूत्य-

উচিততেজःपुष्ट्यादिपात्रं भवतीत्ययमाशयः-

"अस्तुं ऋणान्नयतु मे परितापसूर्य-

मानन्दचन्द्रमसमानयतां प्रकाशम् ।

कालान्धकारसुषमां कलयन् दिगन्ते

कामाक्षि कोमलकटाक्षनिशागमन्ते ॥"

इत्यादिभिर्बर्णनैः कटाक्षशतके सूचितः ॥ [कटाक्ष ७]

यथा लौकिकसम्पत्सम्पूर्णः कश्चन समग्रयौवनः

लौकिकशृङ्गारसुखानुभावय पात्रं भवति, तद्वत्

देव्याः परमानुग्रहपात्रीभूतः तदीयमन्दस्मित-

चन्द्रिकासनाथः आनन्दचन्द्र इव अलौकिक-

निरतिशयानन्दानुभावान्नयतु मे प्रकाशत इति

अमूमेव भावप्रणालिकां महाकविः स्वयमेव

पञ्चशतीपुतिस्पर्द्येन आविष्यकरोति । यथा -

"आर्यामेव विभावयन्मसि यः पादारविन्दं पुरः

पश्यान्नारभते स्तुतिं स नियतं लब्धा कटाक्षच्छविम् ।

कामाक्ष्या मृदुलस्मितांशुलहरीज्योत्स्नावयस्याश्रिता-

मारोहत्यपवर्गसौधबलभीमानन्दवीचीमयीम् ॥"

इति । [मन्दस्मित १०१]

अस्या लोकान्तरायाः स्तुतेः पठनमात्रेण तदङ्गणे

महाकविनाहमुना अन्ततः परदेवतयेव वा

ऐकात्र्यमनुभवतीव साधकः ।

तदिदं ग्रन्थरत्नं द्राविडभाषामयार्थानुवाद-

सहितमचिरादेव महता परिश्रमेण भक्तिभरेण

मुद्राप्य श्री कामाक्षी देवी कुञ्जाभिषेक शुभ-

मूर्त एव उपहारीकृतवते, मुद्रापणदिविषये परमं

साहाय्याचारितवद्वयः, तद्ग्रन्थपठितृभ्यश्च

भक्तपूजावेभ्यः श्रीकामाक्षीकटाक्षाः समुल्ल-

सञ्चित्याशास्यहे ॥

{॥ इति नारायणस्मृतिः ॥}

{॥ आर्याशतकम् ॥}

कारणपरचिद्रूपा काञ्चीपुरसीम्नि कामपीठगता ।

काचन विहरति करुणा काश्मीरस्तवककोमलाङ्गलता ॥ १ ॥

कञ्चन काञ्चीनिलयं करधृतकोदण्डबाणसृणिपाशम् ।

कठिनस्तनभरनम्रं कैवल्यानन्दकन्दमवलम्बे ॥ २ ॥

चित्तितफलपरिपोषणचित्तमगिरेव काञ्चीनिलया मे ।

चिरतरसूचरितसूलभा चित्तं शिशिरयतु चिन्सुखाधारा ॥ ३ ॥

कुटिलकचं कठिनकुचं कुन्दस्मितकान्ति कुङ्कुमच्छायम् ।
कुरुते विहृतिं काङ्क्ष्यां कुलपर्वतसार्वभौमसर्वस्वम् ॥ ४ ॥

पङ्कशरशास्त्रबोधनपरमाचार्येण दृष्टिपातेन ।
काङ्क्षीसीम्नि कुमारी काचन मोहयति कामजेतारम् ॥ ५ ॥

परया काङ्क्षीपुरया पर्वतपर्यायपीनकुचभरया ।
परतन्त्रा वयमनया पङ्कजसब्रह्मचारिलोचनया ॥ ६ ॥

ऀश्वर्यामिन्दुमौलेरैकाग्र्यप्रकृति काङ्क्षिमध्यगतम् ।
ऀन्दवकिशोरशेखरमैदम्पर्यङ्क चकान्ति निगमानाम् ॥ ७ ॥

श्रितकम्पसीमानङ्ग शिथिलितपरमशिवधैर्यमहिमानम् ।
कलये पटलिमानङ्ग कञ्चन कङ्क्षुकितभुवनभूमानम् ॥ ८ ॥

आदृतकाङ्क्षीनिलयमाद्यामारुचयौवनाटोपाम् ।
आगमवतङ्गसकलिकामानन्दद्वैतकन्दलीङ्ग वन्दे ॥ ९ ॥

तुङ्गाभिरामकुचभरशृङ्गारितमाश्रयामि काङ्क्षिगतम् ।
गङ्गाधरपरतन्त्रङ्ग शृङ्गाराद्वैततन्त्रसिद्धान्तम् ॥ १० ॥

काङ्क्षीरत्नविभूषाङ्ग कामपि कन्दर्पसूतिकापाङ्गीम् ।

परमां कलामुपासे परशिववामाङ्कपीठिकासीनाम् ॥ ११ ॥

कम्पातीचराणां करुणाकौरकितदृष्टिपातानाम् ।

केलीवनं मनो मे केषांचिद्ध्रुवतु चिद्विलासानाम् ॥ १२ ॥

आश्रतरुमूलवसतेरादिमपुरुषस्य नयनपीयूषम् ।

आरब्धयौवनोऽसवमान्नायरहस्यमन्तरबलस्ये ॥ १३ ॥

अधिकाङ्क्षि परमयोगिभिरादिमपरपीठसीम्नि दृश्येन ।

अनुबद्धं मम मानसमरुणिमसर्वस्वसम्प्रदायेन ॥ १४ ॥

अङ्कितशंकरदेहामङ्कुरितोरौजकङ्कणान्नेमैः ।

अधिकाङ्क्षि नित्यतरुणीमद्राक्लं कांचिदद्भुतां बालाम् ॥ १५ ॥

मधुरधनुषा महीधरजनुषा नन्दामि सुरभिवान्जुषा ।

चिद्वपुषा काङ्क्षिपुरे केलिजुषा बन्धुजीवकान्तिमुषा ॥ १६ ॥

मधुरस्मितेन रमते मांसलकुचभारमन्दगमनेन ।

मध्येकाङ्क्षि मनो मे मनसिजसाम्राज्यगर्वबीजेन ॥ १७ ॥

धरणिमयीं तरणिमयीं पवनमयीं गगनदहनहोतृमयीम् ।

अश्रुमयीमिन्दुमयीमश्रामनुकम्पमादिमामीक्षे ॥ १८ ॥

लीनस्थिति मुनिहृदये ध्यानस्तिमितं तपस्यदुपकम्पम् ।

पीनस्तनभ्रमरीडे मीनध्वजतन्त्रपरमतापर्यम् ॥ १९ ॥

श्वेता मन्त्रहसिते शता मध्ये च बाडभनोहतीता ।

शीता लोचनपाते स्फीता कुचसीम्नि शाश्वती माता ॥ २० ॥

पुरतः कदा न करवै पुरवैरिविमर्दपुलकितज्जलताम् ।

पुनतीं काङ्क्षीदेशं पुष्पायुधवीर्यसरसपरिपाटीम् ॥ २१ ॥

पुण्या काहपि पुरन्धी पुञ्चितकन्दर्पसम्पदा वपुषा ।

पुलिनचरी कम्पायाः पुरमथनं पुलकनिचूलितं कुरुते ॥ २२ ॥

तनिमाद्वैतबलगुं तरुणारुणसम्प्रदायतनुलेखम् ।

तटसीमनि कम्पायास्तुरुणिमसर्वस्वमाद्यमद्राक्षम् ॥ २३ ॥

पौष्टिककर्मविपाकं पौष्पशरं सविधसीम्नि कम्पायाः ।

अद्राक्षमातृयोवनमभ्युदयं कंचिदर्धशशिर्मौलेः ॥ २४ ॥

संश्रितकाङ्क्षीदेशे सरसिजदौर्भाग्यजाग्रदुत्तंसे ।

संविन्मये विलीये सारस्वतपुरुषकारसाम्राज्ये ॥ २५ ॥

मोदितमधुकरविशिखं स्वादिमसमुदायसारकोदण्डम् ।

आदृतकाङ्क्षीखेलनमादिममारुण्यभेदमाकलये ॥ २७ ॥

उररीकृतकाङ्क्षिपूरीमुपनिषदरविन्दकुहरमधुधाराम् ।

उन्नप्तस्तनकलशीमुंसवलहरीमुपास्महे शस्तोः ॥ २९ ॥

एगशिशुदीर्घलोचनमेनःपरिपन्धि सन्ततं भजताम् ।

एकाम्नाथजीवितमेवम्पददूरमेकमवलम्बे ॥ २८ ॥

स्मयमानमुखं काङ्क्षीभयमानं कमपि देवताभेदम् ।

दयमानं वीक्ष्य मूर्खवर्षमानन्दाम्ताम्बुधौ मग्नाः ॥ २९ ॥

कुतुकजुषि काङ्क्षिदेशे कुमुदतपोराशिपाकशेखरिते ।

कुरुते मनोविहारं कुलगिरिपरिवृत्कुलैकमणिदीपे ॥ ३० ॥

वीक्षेमहि काङ्क्षिपुरे विपुलस्तनकलशगरिमपरवशितम् ।

विद्रमसहचरदेहं विभ्रमसमवायसारसन्नाहम् ॥ ३१ ॥

कुरुविन्दगोत्रगात्रं कूलचरं कमपि नौमि कम्पायाः ।

कूलंकषकुचकुम्भं कुसुमायुधवीर्यसारसंरम्भम् ॥ ३२ ॥

कुडूमलितकुचकिशोरैः कुवाणैः काङ्क्षिदेशसौहार्दम् ।

कुङ्कुमशौणैर्निचितं कुशलपथं शम्भुसुकृतसम्भारैः ॥ ३३ ॥

अङ्कितकचेन केनचिदन्धंकरगौषधेन कमलानाम् ।

अन्तःपुरेण शम्भोरलङ्क्रिया काहपि कल्ल्यते काङ्ग्याम् ॥ ७४ ॥

उरीकरोमि सन्ततमृञ्जलफालेन ललितं पुंसा ।

उपकम्पमुचितखेलनमूवीधरवंशसम्पदुन्नेषम् ॥ ७५ ॥

अङ्कुरितस्तनकोरकमङ्कालङ्कारमेकचूतपतेः ।

आलोकेमहि कोमलमागमसंलापसारयाथार्थम् ॥ ७६ ॥

पुङ्खितकरुणमुदङ्खितशिङ्खितमणिकाङ्खि किमपि काङ्खिपुरे ।

मङ्खरितमृदुलहासं पिङ्खरतनूरुचि पिनाकिमूलधनम् ॥ ७७ ॥

लोलहृदयोहस्ति शम्भोलोचनयुगलेन लेह्यमानायाम् ।

ललितपरमशिवायां लावण्यामृततरङ्गमालायाम् ॥ ७८ ॥

मधुकरसहचरचिकुरैर्मदनागमसमयदीप्कितकटाक्षैः ।

मण्डितकम्पातीरैर्मङ्गलकन्दैर्ममास्तु सारूप्यम् ॥ ७९ ॥

वदनारविन्दवम्भोवामाङ्कतटीवशंवदीभृता ।

पूरुषत्रितये त्रेधा पूरुष्विरुपा त्रमेव कामाङ्खि ॥ ८० ॥

वाधाकरीं भवाञ्छेराधाराद्यन्नुजेसु विचरन्तीम् ।

आधारीकृतकाङ्क्षी बोधामृतवीचिमेव विमृशामः ॥ ४१ ॥

कलयाम्यन्तः शशधरकलयाहङ्कितमौलिममलचिद्वलयाम् ।

अलयामागमपीठीनिलयां बलयाङ्कसुन्दरीमन्त्राम् ॥ ४२ ॥

शर्वादिपरमसाधकगुर्वानीताय कामपीठजुषे ।

सर्वाकृतये शोणिमगर्वायास्मै समर्प्यते हृदयम् ॥ ४३ ॥

समया सान्ध्यमयूथैः समया बुद्धया सदैव शीलितया ।

उमया काङ्क्षीरतया न मया लभ्यते किं नू तादातुयम् ॥ ४४ ॥

जन्तोस्तव पदपूजनसन्तोषतरङ्गितस्य कामाङ्क्षि ।

बन्धो यदि भवति पुनः सिन्धोरस्रस्रु बन्धमीति शिला ॥ ४५ ॥

कुण्डलि कुमारी कुटिले चण्डि चराचरसवित्रि चामुण्डे ।

गुणिनि गुहारिणि गुह्ये गुरुमूर्ते त्वां नमामि कामाङ्क्षि ॥ ४६ ॥

अभिदाकृतिर्भिदाकृतिरचिदाकृतिरपि चिदाकृतिर्मातः ।

अनहन्ता त्रमहन्ता त्रमयसि कामाङ्क्षि शाश्वती विश्वम् ॥ ४७ ॥

शिव शिव पश्यान्ति समं श्रीकामाङ्क्षीकटाङ्क्षिताः पुरुषाः ।

विपिनं भवनममित्रं मित्रं लोष्टं च युवतिविश्वोष्ठम् ॥ ४८ ॥

कामपरिपन्चिकामिनि कामेश्वरि कामपीठमध्यगते ।

कामदुघा भव कमले कामकले कामकोटि कामाङ्गि ॥ ४९ ॥

मध्येहृदयं मध्येनिटिलं मध्येशिरोहपि वास्तव्याम् ।

चण्डकरशक्रकार्मुकचन्द्रसमाभां नमामि कामाङ्गीम् ॥ ५० ॥

अधिकाङ्क्षि केलिलोलैरखिलागमयन्ततन्त्रमयैः ।

अतिशीतं मम मानसमसमशरद्रोहिजीवनोपायैः ॥ ५१ ॥

नन्दति मम हृदि काचन मन्दिरयन्ता निरन्तरं काङ्क्षीम् ।

इन्दुरविमङ्गलकुचा बिन्दुवियन्नादपरिणता तरुणी ॥ ५२ ॥

शम्पालतासवर्णं सम्पादयितुं भवञ्जरचिकिंसाम् ।

लिम्पामि मनसि किञ्चन कम्पातटरोहि सिद्धतैश्चज्याम् ॥ ५३ ॥

अनुमितकुचकाठिन्यामधिवङ्कःपीठमङ्गाजन्मरिपोः ।

आनन्ददां भजे तामानङ्गरह्यतत्रुबोधसिराम् ॥ ५४ ॥

ऀङ्गिषि पाशाङ्कुशधरहस्तान्तं विस्मयार्हवृत्तान्तम् ।

अधिकाङ्क्षि निगमवाचां सिद्धान्तं शूलपाणिशुद्धान्तम् ॥ ५५ ॥

आहितविलासतङ्गीमारह्यस्तम्बशिल्लकल्लनया ।

आश्रितकाङ्क्षीमतुलामाद्यां विश्वृतिमाद्रिये विद्याम् ॥ ५६ ॥

मूकोऽपि जटिलदुर्गतेशोकोऽपि स्मरति यः ऋणं भवतीम् ।

एको भवति स जञ्जुर्लोकान्तरकीर्तिरेव कामाङ्गि ॥ ५७ ॥

पञ्चदशवर्णरूपं कंचन काङ्क्षीविहारधौरेयम् ।

पञ्चशरीयं शस्तोर्बङ्गनवैदङ्ग्यमूलमवलम्बे ॥ ५८ ॥

परिणतिमतीं चतुर्धा पदवीं सुधियां समेत्य सौमूनीम् ।

पञ्चाशदर्णकल्लितमदशिल्लां त्वां नमामि कामाङ्गि ॥ ५९ ॥

आदिङ्गुम गुरुराडादिङ्गान्ताङ्गरात्रिकां विद्याम् ।

स्वादिष्ठचापदशां नेदिष्ठामेव कामपीठगताम् ॥ ६० ॥

तुष्यामि हर्षितस्मरशासनया काङ्क्षिपुरकृतसनया ।

स्वासनया सकलजगद्वासनया कलितशस्त्रासनया ॥ ६१ ॥

प्रेमवती कम्पायां स्नेमवती यतिमनस्सु भूमवती ।

सामवती नित्यागिरा सोमवती शिरसि भाति हैमवती ॥ ६२ ॥

कौतुकिना कम्पायां कौसुमचापेन कीलितेनाङ्गः ।

कुलदैवतेन महता कुड्मलमुद्रां धुनोतु नःप्रतिभा ॥ ६३ ॥

यूना केनापि मिलद्धेहा स्वाहासहायतिलकेन ।

सहकारमूलदेशे संविदूपा कुटुम्बिनी रमते ॥ ७४ ॥

कुसुमशरगर्वसम्पत्केकाशगृहं भाति काङ्क्षिदेशगतम् ।

स्थापितमस्मिन्कथमपि गोपितमन्तर्मया मनोरत्नम् ॥ ७५ ॥

दङ्गमडध्वारण्यं दरदलितकुसुम्भसञ्जितारुण्यम् ।

कलये नवतारुण्यं कम्पातटसीम्नि किमपि कारुण्यम् ॥ ७६ ॥

अधिकाङ्क्षि वर्धमानामतुलां करवाणि पारणामङ्गलाः ।

आनन्दपाकभेदामरुणिमपरिणामगर्वपल्लविताम् ॥ ७७ ॥

वाणसृणिपाशकार्मुकपाणिममुं कमपि कामपीठगतम् ।

एणधरकोणचूडं शोणिमपरिपाकभेदमाकलये ॥ ७८ ॥

किं वा फलति ममान्योर्विस्वाधरचुम्बिमन्दहासमुखी ।

सस्वाधकरी तमसामम्ना जागति मनसि कामाङ्गी ॥ ७९ ॥

मङ्ग्रे सदाशिवमये परिशिवमयललितपौष्पपर्यङ्के ।

अधिचक्रमध्यामन्त्रे कामाङ्गी नाम किमपि मम भाग्यम् ॥ ९० ॥

रक्ष्याहस्मि कामपीठीलासिकया घनकृपासुराशिकया ।

श्रुतियुवतिकुन्तलीमणिमालिकया तूहिनशैलबालिकया ॥ ११ ॥

लीये पुरहरजाये माये तव तरुणपल्लवच्छाये ।

चरणे चन्द्राभरणे काञ्चीशरणे नतातिसंहरणे ॥ १२ ॥

मूर्तिमति मुक्तिबीजे मूर्ध्नि स्वकितचकोरसाम्राज्ये ।

मोदितकम्पाकुले मुहूर्त्तमूर्त्तिसि मुमुदिषाहस्माकम् ॥ १३ ॥

वेदमयीं नादमयीं विन्दुमयीं परपदोद्यदिन्दुमयीम् ।

मन्त्रमयीं तन्त्रमयीं प्रकृतिमयीं नौमि विश्वविकृतिमयीम् ॥ १४ ॥

पुरमथनपुण्यकोटी पुङ्खितकविलोकसूक्तिरसधाटी ।

मनसि मम कामकोटी विहरतु करुणाविपाकपरिपाटी ॥ १५ ॥

कुटिलं चटूलं पृथूलं मृदूलं कचनयनजघनचरणेषु ।

अवलोकितमवलम्बितमधिकम्पातटममेघमस्माभिः ॥ १६ ॥

प्रत्यङ्मुख्या दृष्टया प्रसाददीपाङ्कुरेण कामाङ्ग्याः ।

पश्यामि निस्तूलमहो पटेलिमं कमपि परशिवोल्लासम् ॥ १७ ॥

विद्ये विधातृविषये कात्यायनि कालि कामकोटिकले ।

भारति भैरवि भद्रे शाकिनि शासुवि शिवे सुवे भवतीम् ॥ १८ ॥

मालिनि महेशचालिनि काङ्क्षीखेलिनि विपक्ककालिनि ते ।
शूलिनि विद्रुमशालिनि सुरजनपालिनि कपालिनि नमोऽस्तु ॥ १९ ॥

देशिक इति किं शङ्के तत्रादुक्तं नु तरुणिमोक्षेः ।
कामाङ्क्षि शूलपाणेः कामागमसमयदीक्षायाम् ॥ ८० ॥

वेतुकुम्भडम्बरवैतणिककुचभारतमध्याय ।
कुङ्कुमरुचे नमस्यां शंकरनयनामृताय रचयामः ॥ ८१ ॥

अधिकाङ्क्षितमणिकाङ्क्षनकाङ्क्षीमधिकाङ्क्षि काङ्चिद्राक्षम् ।
अवनतजनानुकम्पामनुकम्पाकूलमस्मदनुकूलाम् ॥ ८२ ॥

परिचितकम्पातीरं पर्वतराजन्यसुकृतसन्नाहम् ।
परगुरुकृपया वीक्षे परमशिवोऽसङ्गमङ्गलाभरणम् ॥ ८३ ॥

दङ्कमदनस्य शब्दोः प्रथीयसीं ब्रह्मचर्यवेदङ्गीम् ।
तव देवि तरुणिमश्रीचतुरिमपाको न चक्ष्मे मातः ॥ ८४ ॥

मदजलतमालपत्रा वसनितपत्रा करादुतथानित्रा ।
विहरति पुलिन्दयोषा गुञ्जाभूषा फणीन्द्रकृतवेषा ॥ ८५ ॥

अङ्के शुकिनी गीते कौतुकिनी परिसरे च गायकिनी ।

जयसि सविधेऽम्भैरवमगुलिनी श्रवसि शङ्खकुन्दलिनी ॥ ८७ ॥

प्रणतजनतापवर्गा कृतबहसर्गा ससिंहसंसर्गा ।

कामाङ्गि मुदितभर्गा हतरिपुवर्गा त्रमेव सा दुर्गा ॥ ८९ ॥

श्रवणचलद्वेतुा समरोदुता धुतासुरशिखुता ।

देवि कलितान्त्रषुता धृतनरमुता त्रमेव चामुता ॥ ८८ ॥

उवीधरेन्द्रकन्ये दवीभरितेन भङ्गपूरेण ।

गुवीमकिङ्चनाति खवीकुरुषे त्रमेव कामाङ्गि ॥ ८९ ॥

ताडितरिपुपरिपीडनभयहरण निपुणहलमुसला ।

क्रोडपतिभीषणमुखी क्रीडसि जगति त्रमेव कामाङ्गि ॥ ९० ॥

स्मरमथनवरणलोला मनुथहेलाविलासमणिशाला ।

कनकरुचिचौर्यशीला त्रमस्र बाला करान्जधृतमाला ॥ ९१ ॥

विमलपटी कमलकुटी पुस्तकरुद्राङ्गशस्तहस्तपुटी ।

कामाङ्गि पम्बलाम्ङ्गी कलितविपङ्गी विभासि वैरिङ्गी ॥ ९२ ॥

कुङ्कुमरुचिपिङ्गमस्रुपङ्किलमुगुलिमङ्गितं मातः ।

श्रीकामाङ्गि तदीयसङ्गमकलामन्दीभवङ्कौतुकः

जयति तव रूपधेयं जपपटपुस्तकवराभयकराङ्गम् ॥ ९७ ॥

कनकमणिकलितभूषां कालायसकलहशीलकान्तिकलाम् ।

कामाङ्घ्रि शीलये त्वां कपालशूलाभिरामकरकमलाम् ॥ ९८ ॥

लोहितमपुङ्गमध्ये मोहितभुवने मुदा निरीक्षन्ते ।

वदनं तव कुवयुगलं काङ्क्षीसीमां च केहपि कामाङ्घ्रि ॥ ९९ ॥

जलधिद्विगुणितहृत्तवहदिशादिनेश्वरकलाश्विनेयदलैः ।

नलिनैर्महेशि गच्छसि सर्वोत्तरकरकमलदलममलम् ॥ १०० ॥

संकृतदेशिकचरणाः सवीजनिबीजयोगनिश्रेण्या ।

अपवर्गसौधबलभीमारोहस्यम् केहपि तव कृपया ॥ १०१ ॥

अन्तरपि बहिरपि त्वं जन्तुततेरन्तकान्तकृदहन्ते ।

चिन्तितसन्तानवतां सन्ततमपि तन्तनीषि महिमानम् ॥ १०२ ॥

कलमङ्गुलवागनुमितगलपङ्गरगतशुकग्रहोत्कथ्यात् ।

अम्ब रदनाम्बरं ते विम्बफलं शम्बरारिणा न्यस्तम् ॥ १०३ ॥

जय जय जगदम्ब शिवे जय जय कामाङ्घ्रि जय जयाद्रिसूते ।

जय जय महेशदयिते जय जय चिद्गनकौमुदीधारे ॥ १०४ ॥

आर्याशतकं भक्त्या पठतामर्याकटाक्षेण ।

निस्सरति वदनकमलादानी पीयूषधोरणी दिव्या ॥ १०१ ॥

{आर्याशतकं सम्पूर्णम् ॥}

{॥ पादारविन्दशतकम् ॥}

महिम्नः पञ्चानं मदनपरिपञ्चिप्रणयिनि
प्रभुर्निर्गेतुं ते भवति यतमानोऽपि कतमः ।
तथापि श्रीकाञ्चीविहतिरसिके कोऽपि मनसो
विपाकञ्चुपदस्तुतिविधिषु जल्लोकयति माम् ॥ १ ॥

गलग्राही पौरन्दरपुरवनीपल्लवरुचां
धृतपाथम्यानामरुणमहसामादिमगुरुः ।
समिन्धे बन्धुकस्तवकसहयुध्वा दिशि दिशि
प्रसर्पन्कामाक्ष्याश्चरणकिरणानामरुणिमा ॥ २ ॥

मरालीनां यानाभ्यसनकलनामूलगुरवे
दरिद्राणां त्राणव्यातिकरसुरोद्यानतरवे ।
तमस्काञ्चौटिप्रकटनतिरस्कारपटवे
जनोऽयं कामाक्ष्याश्चरणनलिनाय स्पृहयते ॥ ३ ॥

बहन्ती सैन्दूरीं सरणिमबनश्रामरपू-
पुरन्ध्रीसीमन्ते कविकमलबालार्कसुषमा ।
त्रयीसीमन्तिन्याः स्तनतटनिचोलाऋणपटी
विभास्ती कामाक्ष्याः पदनलिनकान्तिर्विजयते ॥ ४ ॥

प्रणम्रीभूतस्य प्रणयकलहत्रस्तमनसः
स्मरारातेश्चूडावियति गृहमेधी हिमकरः ।
ययोः सान्ध्यां कान्तिं बहति सुषमाभिश्चरणयोः
तयोर्मे कामाक्ष्या हृदयमपतन्द्रं विहरताम् ॥ ५ ॥

ययोः पीठायन्ते विबुधमुकुटीनां पटलिका
ययोः सौधायन्ते स्वयमुदयभाजो भणितयः ।
ययोः दासायन्ते सरसिजभवाद्याश्चरणयोः
तयोर्मे कामाक्ष्या दिनमनु वरीवर्तु हृदयम् ॥ ६ ॥

नयन्ती संकोचं सरसिजरुचं दिक्परिसरे
सृजन्ती लोहित्यं नखकिरणचन्द्रार्धखचिता ।
कवीन्द्राणां हृत्केरवविकसनोद्योगजननी
स्फुरन्ती कामाक्ष्याः चरणरुचिसन्ध्या विजयते ॥ ७ ॥

विरावैर्माङ्गुरैः किमपि कथयन्तीव मधुरं
पुरस्तादानन्ने पुरविजयिनि स्मरवदने ।

वयस्येव प्रीटा शिथिलयति या प्रेमकलह-
प्ररोहं कामाक्ष्याः चरणयुगली सा विजयते ॥ ८ ॥

सुपर्वस्त्रीलोलालकपरिचितं षट्पदकुलैः
स्फुरन्नाम्भारागं तरुणतरणिज्योतिररुणैः ।
भूतं कान्त्यञ्जोतिः विसृमरमरन्दैः सरसिजैः
विधत्ते कामाक्ष्याः चरणयुगलं बन्धुपदवीम् ॥ ९ ॥

रजःसंसर्गेऽपि स्थितमरजसामेव हृदये
परं रज्जुत्वेन स्थितमपि विरक्तैकशरणम् ।
अलभ्यं मन्दानां दधदपि सदा मन्दगतितां
विधत्ते कामाक्ष्याः चरणयुगमाश्चर्यलहरीम् ॥ १० ॥

जटाला मङ्गीरस्फुरदरुणरत्नांशुनिकरैः
निषिदन्ती मध्ये नखरुचिर्वरीगाङ्गपयसाम् ।
जगन्नाथं कर्तुं जननि मम कामाक्षि नियतं
तपश्चर्यां धत्ते तव चरणपाथोजयुगली ॥ ११ ॥

तुलाकोटिद्वन्द्वक्वणितभगिताभीतिवचसोः
विनम्रं कामाक्षी विसृमरमहःपाटलितयोः ।
क्वणं विन्यासेन क्वपिततमसोर्मे ललितयोः
पुनीयान्मूर्धानं पुरहरपुरन्ध्री चरणयोः ॥ १२ ॥

ভবানি দ্রহ্যেতাং ভবনিবিডিতেভ্যা মম মুহ-
স্তমোব্যামোহেভ্যস্তব জননি কামাক্ষি চরণৌ ।
যযোলাক্ষাবিন্দুস্ফুরণধরণাদধ্বর্জটিজটা-
কুটীরা শোণাঙ্কং বহতি বপুৰেণাঙ্ককলিকা ॥ ১৩ ॥

পবিত্রীকুর্য়ুর্নুঃ পদতলভুবঃ পাটলরুচঃ
পরাগাস্তে পাপপ্রশমনধুরীণাঃ পরশিবে ।
কণং লব্ধুং যেমাং নিজশিরসি কামাক্ষি বিবশা
বলন্তো ব্যাতবন্ত্যহমহমিকাং মাধবমুখাঃ ॥ ১৪ ॥

বলাকামালাভিনর্খরুচিমযীতিঃ পরিবৃতে
বিনম্রস্বনারীবিচকচককালাম্বুদকুলে ।
স্ফুরন্তঃ কামাক্ষি স্ফুটদলিতবন্ধুকসুহদ-
স্তুটিল্লেখায়ন্তে তব চরণপাথোজকিরণাঃ ॥ ১৫ ॥

সরাগঃ সদ্বেষঃ প্রস্মরসরোজে প্রতিদিনং
নিসর্গাদাক্রামব্বিবুধজনমূর্ধানমধিকম্ ।
কথংকারং মাতঃ কথয পদপদ্বস্তব সতাং
নতানাং কামাক্ষি প্রকটযতি কৈবল্যসরণিম্ ॥ ১৬ ॥

জপালক্ষ্মীশোণো জনিতপরমজ্ঞাননলিনী-
বিকাসব্যাসঙ্গো বিফলিতজগজ্জাদ্যগরিমা ।

मनःपूर्वाद्रिं मे तिलकयतु कामाक्षि तरसा
तमस्काण्ड्रोही तव चरणपाथोजरमणः ॥ १९ ॥

नमस्कर्मः प्रेङ्गुगणिकटकनीलोपलमहः-
पयोधौ रिङ्गुद्विर्नखकिरणफेनैर्धवलिते ।
स्फुटं कुर्वाणाय प्रबलचलदौर्बानलशिखा-
वितर्कं कामाक्ष्याः सततमरुणिम्ने चरणयोः ॥ १८ ॥

शिवे पाशायेतामलघुनि तमःकूपकुहरे
दिनाधीशायेतां मम हृदयपाथोजविपिने ।
नभोमासायेतां सरसकवितारीतिसरिति
तृतीयौ कामाक्षि प्रसूतकिरणौ देवि चरणौ ॥ १९ ॥

निषङ्गं श्रुत्यन्ते नयनमिव सद्भुङ्करुचिरेः
समैर्जुष्टं शुद्धैरधरमिव रमैर्यद्विजगणैः ।
शिवे बम्फेजन्मद्वितयमिव मुञ्जाश्रितमुमे
तृतीयं कामाक्षि प्रणतशरणं नौमि चरणम् ॥ २० ॥

नमस्यासंसज्जनमुचिपरिपन्विप्रणयिनी-
निसर्गप्रेङ्गालङ्कुरलकुलकालाहिशबले ।
नखच्छायादुक्तेदधिपयसि ते वैद्रमरुचां
प्रचारं कामाक्षि प्रचूरयति पादाङ्गसुषमा ॥ २१ ॥

कदा दूरीकर्तुं कटुद्वरितकालजनितं
महान्तं सन्तापं मदनपरिपन्थिप्रियतमे ।
म्हणात्ते कामाक्षि त्रिभुवनपरीतापहरणे
पटीयांसं लक्ष्ये पदकमलसेवामृतरसम् ॥ २२ ॥

ययोः सान्ध्यं रोचिः सततमरुणिन्ने स्पृह्यते
ययोश्चान्द्री कान्तिः परिपतति दृष्ट्वा नखरुचिम् ।
ययोः पाकोद्रेकं पिपठिषति भक्त्या किसलयं
स्रदिम्भः कामाक्ष्या मनसि चरणौ तौ तनुमहे ॥ २३ ॥

जगन्नेदं नेदं परमिति परित्यज्य यतिभिः
कुशाग्रीयस्त्रैः कुशलधिषणैः शान्त्रसरणौ ।
गवेष्यं कामाक्षि ध्रुवमकृतकानां गिरिसूते
गिरामैदम्पर्यं तव चरणपद्मं विजयते ॥ २४ ॥

कृतस्नानं शान्त्रामृतसरसि कामाक्षि नितरां
दधानं वैशद्यं कलितरसमानन्दसुधया ।
अलंकारं भूमेमुनिजनमनश्चिन्मयमहा-
पयोधेरन्तस्त्वं तव चरणरत्नं मृगयते ॥ २५ ॥

मनोगेहे मोहोद्भवतिमिरपूर्णे मम मूत्रः
दरिद्राणीकुवन्दिनकरसहस्राणि किरणैः ।

विधत्तां कामाक्षि प्रस्मरतमोवङ्गनचणः

स्फणार्धं सान्निध्यं चरणमणिदीपो जननि ते ॥ २७ ॥

कवीनां चेतोवन्नखररुचिसम्पर्कि विबुध-

स्रवस्तीस्रोतोवत्पटुमुखरितं हंसकरवैः ।

दिनारस्तुश्रीवन्निघतमरुणच्छायसुभगं

मदन्तः कामाक्ष्याः स्फुरतु पदपङ्केकरह्युगम् ॥ २९ ॥

सदा किं सम्पर्कात्प्रकृतिकठिनैर्नाकिमुकुटैः

तटैर्नीहारान्द्रेरधिकमगुना योगिमनसा ।

विभिन्ने संमोहं शिशिरयति भक्तानपि दृशाम्

अदृश्यां कामाक्षि प्रकटयति ते पादयुगलम् ॥ २८ ॥

पवित्राभ्यामस्र प्रकृतिमृदुलाभ्यां तव शिबे

पदाभ्यां कामाक्षि प्रसभमभिभूतेः सचकिंतेः ।

प्रवालैरस्तौजैरपि च वनवासव्रतदशाः

सदैवारभ्यन्ते परिचरितनानाद्विजगणैः ॥ २९ ॥

चिराद्दृश्या हंसैः कथमपि सदा हंससुलभं

निरस्यस्ती जाड्यं नियतजडमध्यैकशरणम् ।

अदोषव्यासङ्गा सततमपि दोषाप्तिमलिनं

पयोजं कामाक्ष्याः परिहसति पादाङ्गयुगली ॥ ३० ॥

सुराणामानन्दप्रबलनतया मगुनतया
नखेन्दुज्याङ्गान्नाभिर्विस्मरतमःखगुनतया ।
पयोजश्रीद्वेषरतरततया त्रुचरणयोः
विलासः कामाङ्गि प्रकटयति नैशाकरदशाम् ॥ ७१ ॥

सितिम्ना कान्तीनां नखरजनुमां पादनलिन-
छ्वीनां शोणिम्ना तव जननि कामाङ्गि नमने ।
लभन्ते मन्दारग्रथितनवबन्धुकुसुम-
स्रजां सामीचीनां सुरपुरपुरन्ध्रीकचभराः ॥ ७२ ॥

स्फुरन्मध्ये शुद्धे नखकिरणद्वक्त्राङ्घ्रिपयसां
बहन्नङ्गं चक्रं दरमपि च लेखात्तुकतया ।
श्रितो मांस्यं रूपं श्रियमपि दधानो निरुपमां
त्रिधामा कामाङ्ग्याः पदनलिननामा विजयते ॥ ७३ ॥

नखश्रीसन्नद्धस्तवकनिचितः स्वैश्च किरणैः
पिशङ्गैः कामाङ्गि प्रकटितलसंपल्लवरुचिः ।
सतां गम्यः शङ्के सकलफलदाता सुरतरुः
तृतीयः पादोऽयं तुहिनगिरिराजन्यतनये ॥ ७४ ॥

वषट्कुर्वन्गाङ्गीरकलकलैः कर्मलहरी-
हवींषि प्रौढगुं ज्वलति परमज्जानदहने ।

महीयान्कामाङ्गि स्फुटमहसि जोजोहोति सुधियां
मनोवेद्यां मातस्तव चरणयज्जा गिरिसूते ॥ ७५ ॥

महामञ्जं किञ्चिन्मणिकटकनादैर्मुद्गु जपन्
ङ्गिपन्दिङ्गु स्वच्छं नखरुचिमयं भास्मनरजः ।
नतानां कामाङ्गि प्रकृतिपटुरच्छाट्य ममता-
पिशाचीं पादोद्भयं प्रकटयति ते मान्त्रिकदशाम् ॥ ७६ ॥

उदीते बोधेन्दो तमसि नितरां जग्मुषि दशां
दरिद्रां कामाङ्गि प्रकटमनुरागं विदधती ।
सितेनाच्छाद्याङ्गं नखरुचिपटेनाङ्घ्रियुगली-
पुनस्त्री ते मातः स्वयमभिसरत्येव हृदयम् ॥ ७७ ॥

दिनारस्तुः सम्पन्नलिनविपिनानामभिनवो
विकासो वासस्तुः सुकविपिकलोकस्य नियतः ।
प्रदोषः कामाङ्गि प्रकटपरमञ्जानशशिन-
श्चकास्ति त्वं पादस्मरणमहिमा शैलतनये ॥ ७८ ॥

धृतच्छायं नित्यं सरसिरुहमैत्रीपरिचितं
निधानं दीप्तीनां निखिलजगतां बोधजनकम् ।
मुमुक्षुणां मार्गप्रथनपटु कामाङ्गि पदवीं
पदं ते पातङ्गीं परिकलयते पर्वतसूते ॥ ७९ ॥

शनैस्तूर्वा मोहान्मुधिमथ समारोढुमनसः
क्रमैकबल्याख्यां सूकृतिसुलभां सौधबलभीम् ।
लभन्ते निःश्रेणीमिव ऋत्ति कामाक्षि चरणं
पुरश्चर्याभिन्ते पुरमथनसीमन्तिनि जनाः ॥ ४० ॥

प्रचण्ठातिष्ठाभप्रमथनकृते प्रातिभसरि-
प्रवाहप्रोदशुीकरणजलदाय प्रणमतम् ।
प्रदीपाय प्रौढे भवतमसि कामाक्षि चरण-
प्रसादोन्मुख्याय स्पृहयति जनोऽयं जननि ते ॥ ४१ ॥

मरुद्विः संसेव्या सततमपि चाङ्गल्यरहिता
सदारुण्यं याञ्छी परिणतिदरिद्राणसुषमा ।
गुणोऽकर्मणाङ्गीरककलकलैस्तर्जनपटुः
प्रबालं कामाक्ष्याः परिहसति पादाङ्गुली ॥ ४२ ॥

जगद्रक्षादक्षा जलजरुचिशिक्षापटुतरा
समैर्नम्या रम्या सततमभिगम्या बुधजनैः ।
द्वयी लीलालोला श्रुतिषु सुरपालादिमुकुटी-
तटीसीमाधामा तव जननि कामाक्षि पदयोः ॥ ४३ ॥

गिरां दूरौ चोरौ जडिमतिमिराणां कृतजग-
परित्राणौ शोणौ मुनिहृदयलीलेकनिपुणौ ।

नैथेः स्मेरौ सारौ निगमवचसां खण्डितभव-
ग्रहोन्मादौ पादौ तव जननि कामाक्षि कलये ॥ ४४ ॥

अविश्रांतं पञ्कं यदपि कलयन्यावकमयं
निरस्यन्कामाक्षि प्रणमनजुषां पञ्कमथिलम् ।
तुलाकोटिद्वन्दं दधदपि च गच्छन्नतुलतां
गिरां मार्गं पादो गिरिवरसूते लङ्घयति ते ॥ ४५ ॥

प्रवालं सत्रीलं विपिनविवरे वेपयति या
स्फुरल्लीलं बालातपमधिकवालं वदति या ।
रुचिं सान्ध्यां बन्ध्यां विरचयति या वर्धयतु सा
शिवं मे कामाक्ष्याः पदनलिनपाटल्यलहरी ॥ ४६ ॥

किरञ्ज्यांस्मारीतिं नखमुखरुचा हंसमनसां
वितनानः प्रीतिं विकचतरुणास्तोरुहरुचिः ।
प्रकाशः श्रीपादस्तव जननि कामाक्षि तनुते
शरङ्कालप्रौचिं शशिशकलचूडप्रियतमे ॥ ४७ ॥

नखाञ्कूरस्मेरद्व्यतिविमलगङ्गास्तसि सुखं
कृतस्नानं ङ्गानामृतममलमास्वादय नियतम् ।
उदङ्गुण्डीरस्फुरणमणिदीपे मम मनो
मनोज्ञे कामाक्ष्याश्चरणमणिहर्म्ये विहरताम् ॥ ४८ ॥

ভবাস্ত্রোক্ষৌ নৌকাং জডিমবিপিনে পাবকশিখা-
মমর্ত্যেন্দ্রাদীনামধিমুকুটমুত্তংসকলিকাম্ ।
জগত্তাপে জ্যেৎস্নামকৃতকবচঃপঙ্কুরপুটে
শুকস্মীং কামাক্ষ্যা মনসি কলযে পাদযুগলীম্ ॥ ৪৯ ॥

পরত্নপ্রাকাশ্যপ্রতিফলনচুঙ্কুঃ প্রণমতাং
মনোজুস্বংপাদো মণিমুকুরমুদ্রাং কলযতে ।
যদীয়াং কামাক্ষি প্রকৃতিমসৃগাঃ শোধকদশাং
বিধাতুং চেষ্টন্তে বলরিপুবধূটীকচভরাঃ ॥ ৫০ ॥

অবিশ্রান্তং তিষ্ঠন্নকৃতকবচঃকন্দরপুটী-
কুটীরান্তঃ প্রৌঢং নখরুচিসটালীং প্রকটয়ন্ ।
প্রচণ্ডং খণ্ডত্বং নযতু মম কামাক্ষি তরসা
তমোবেতগেদ্রং তব চরণকণ্ঠীরবপতিঃ ॥ ৫১ ॥

পুরস্তাংকামাক্ষি প্রচুররসমাখণ্ডলপুরী-
পুরন্থীগাং লাস্যং তব ললিতমালোক্য শনকৈঃ ।
নখশ্রীভিঃ স্মেরা বহু বিতনুতে নূপুররবৈ-
শ্চমৎকৃত্যা শঙ্কৈ চরণযুগলী চাটুরচনাঃ ॥ ৫২ ॥

সরোজং নিন্দন্তী নখকিরণকপূরশিশিরা
নিষিক্তা মারারের্মুকুটশশিরেখাহিমজলৈঃ ।

स्फुरन्ती कामाक्षि स्फुटरुचिमये पल्लवचये
तवाधत्ते मैत्रीं पथिकसूदृशा पादयुगली ॥ ५३ ॥

नतानां सम्पत्तेरनवरतमाकर्षणजपः
प्ररोहसंसारप्रसरगरिमस्तुनजपः ।
तृतीयः कामाक्षि स्मरहरमनोमोहनजपः
पटीयान्नः पायापदनलिनमङ्गीरनिनदः ॥ ५४ ॥

वितरिथा नाथे मम शिरसि कामाक्षि कृपया
पदास्तोजन्यासं पशुपरिवृत्प्राणदयिते ।
पिबन्तो यन्मुद्रां प्रकटमुपकम्पापरिसरं
दृशा नानन्द्यन्ते नलिनभवनारायणमुखाः ॥ ५५ ॥

प्रणामोद्यद्द्वन्द्वारमुकुटमन्दारकलिका-
विलोलल्लोलम्बप्रकरमयधूमप्रचुरिमा ।
प्रदीपुः पादाञ्जल्यतिविततिपाटल्यलहरी-
कृशानुः कामाक्ष्या मम दहतु संसारविपिनम् ॥ ५६ ॥

बलम् श्रीरुक्माधिपशिशुसदृम्बेस्तव नथैः
जिघृक्षुर्दम्बत्रुं सरसिरुहभिक्षुत्रकरणे ।
म्बणान्ने कामाक्षि म्बपितभवसंम्बोभगरिमा
वचोवैचम्बन्यं चरणयुगली पम्बलयतात् ॥ ५७ ॥

समन्ताङ्कामाङ्गि ऋततिमिरसन्तानसुभगान्
अनन्ताभिर्भाभिर्दिनमनु दिगन्ताश्विरचयन् ।
अहन्ताया हन्ता मम जडिमदन्ताबलहरिः
विभिन्ताङ् सन्तापङ् तव चरणचिन्तामणिरसौ ॥ ५८ ॥

दधानो भास्वताममृतनिलयो लोहितवपुः
विनम्राणाङ् सौम्यो गुरुरपि कवित्वङ् च कलयन् ।
गतौ मन्दो गङ्गाधरमहिषि कामाङ्गि भजताङ्
तमःकेतुर्मातसुव चरणपद्मो विजयते ॥ ५९ ॥

नयन्तीङ् दासत्वङ् नलिनभवमुख्यानसूलभ-
प्रदानाद्दीनानाममरतरुदोर्भाग्यजननीम् ।
जगज्जन्मक्लेशमक्षयविधिषु कामाङ्गि पदयो-
धुरीणामीष्टे करसुव भणितुमाहोपुरुषिकाम् ॥ ६० ॥

जनोऽयङ् सन्तुष्टो जननि भवचण्डाङ्शुकिरणैः
अलम्बवैकङ् शीतङ् कणमपि परञ्जानपयसः ।
तमोमार्गे पान्शुव ऋतिङ् कामाङ्गि शिशिराङ्
पदाञ्जोऽच्छायाङ् परमशिवजाये मृगयते ॥ ६१ ॥

जयत्यम्बु श्रीमन्नखकिरणतीनाङ्शुकमयङ्
वितानङ् विभ्राणे सुरमुकुटसङ्घट्टमसृणे ।

निजारुण्यम्फौमास्तुरणवति कामाङ्गि सुलभा
बुधैः संविन्नारी तव चरणमङ्गिक्युभवने ॥ ७२ ॥

प्रतीमः कामाङ्गि स्फुरिततरुणादित्यकिरण-
श्रियो मूलद्रव्यं तव चरणमद्रीन्द्रतनये ।
सुरेन्द्राशामाप्रयति यदसौ ध्वान्तमखिलं
धुनीते दिग्भागानपि च महसा पाटलयते ॥ ७३ ॥

महाभाष्यव्याख्यापटुशयनमारोपयति वा
स्मरव्यापारेर्ष्यापिशुननिटिलं कारयति वा ।
द्विरेफाणामध्यासयति सततं बाधिवसतिं
प्रणम्रान्कामाङ्ग्याः पदनलिनमाहातु्यगुरिमा ॥ ७४ ॥

विवेकास्तस्त्रातस्त्रपनपरिपाटीशिशिरिते
समीभूते शास्त्रस्मरणहलसंकर्षणवशात् ।
सतां चेतःक्षेत्रे वपति तव कामाङ्गि चरणो
महासंविंसस्यप्रकरवरबीजं गिरिसूते ॥ ७५ ॥

दधानो मन्दारस्तवकपरिपाटीं नखरुचा
वहन्दीपुतां शोणाङ्गुलिपटलचाम्पेयकलिकाम् ।
अशोकोग्लासं नः प्रचुरयतु कामाङ्गि चरणो
विकासी वासन्तः समय इव ते शर्वदयिते ॥ ७६ ॥

नखांशुप्राचूर्यप्रसृमरमरालालिधवलः
स्फुरन्मङ्गीरोद्यन्मरकतमहशैश्वर्ययुतः ।
भवत्याः कामाक्षि स्फुटचरणपाटल्यकपटो
नदः शोणाभिख्या नगपतितनूजे विजयते ॥ ७७ ॥

धुनानं पञ्चकौघं परमसूलभं कण्टककुलैः
विकासव्यासङ्गं विदधदपराधीनमनिशम् ।
नखेन्दुज्योत्स्नाभिर्विशदरुचि कामाक्षि नितराम्
असामान्यं मन्ये सरसिजमिदं ते पदयुगम् ॥ ७८ ॥

करीन्द्राय द्रुह्यत्यलसगतिलीलासु विमलैः
पयोर्जैर्मांसर्यं प्रकटयति कामं कलयते ।
पदास्तोजद्वन्द्वं तव तदपि कामाक्षि हृदयं
मुनीनां शान्तानां कथमनिशमस्मै स्पृहयते ॥ ७९ ॥

निरस्ता शोणिन्ना चरणकिरणानां तव शिवे
समिन्धाना सन्ध्यारुचिरचलराजन्यतनये ।
असामर्थ्यादेनं परिभविषुमेतत्समरुचां
सरोजानां जाने मुकुलयति शोभां प्रतिदिनम् ॥ ८० ॥

उपादिक्कदाक्ष्यं तव चरणनामा गुरुरसौ
मरालानां शङ्के मसृणगतिलालित्यसरणौ ।

अतस्ते निस्तन्द्रं नियतममुना सख्यपदवीं

प्रपन्नं पाथोजं प्रति दधति कामाक्षि कुतुकम् ॥ ११ ॥

दधानैः संसर्गं प्रकृतिमलिनैः षट्पदकुलैः

द्विजाधीशश्लाघाविधिषु विदधन्तिमुकुलताम् ।

रजोमिश्रैः पद्मैर्नियतमपि कामाक्षि पदयोः

विरोधस्ते युक्ता विषमशरवैरिप्रियतमे ॥ १२ ॥

कविद्विभ्रमिश्रीकरणिपुणौ रक्षणचणौ

विपन्नानां श्रीमन्नलिनमसृणौ शोणकिरणौ ।

मुनीन्द्राणामस्तःकरणशरणौ मन्दसरणौ

मनोष्ठौ कामाक्ष्या दूरितहरणौ नौमि चरणौ ॥ १३ ॥

परस्मात्सर्वस्मादपि च परयोमुक्तिकरयोः

नखश्रीभिर्जेत्यांस्त्रकलिततूलयोस्तान्प्रतलयोः ।

निलीये कामाक्ष्या निगमनुतयोर्नाकिनतयोः

निरस्तप्रोन्मीलन्नलिनमदयोरेव पदयोः ॥ १४ ॥

स्वभावदन्योन्यां किञ्चलयमपीदं तव पदं

स्रदिम्ना शोणिम्ना भगवति दधाते सदृशताम् ।

वने पूर्वस्येच्छा सततमवने किं तु जगतां

परस्येत्थं भेदः स्फुरति हृदि कामाक्षि सुधियाम् ॥ १५ ॥

कथं वाचालोऽपि प्रकटमणिमङ्गीरनिन्दैः
सदैवानन्दार्द्राश्रिरचयति वाचंयमजनान् ।
प्रकृत्या ते शोणच्छविरपि च कामाङ्गि चरणौ
मनीषानैर्मल्यं कथमिव नृणां मांसलयते ॥ १७ ॥

चलत्स्नावीचीपरिचलनपर्याकुलतया
मूत्रास्तुस्तुः परमशिववामाङ्गि परवान् ।
तितीर्षुः कामाङ्गि प्रचुरतरकर्माशुधिममू
कदाहं लक्ष्ये ते चरणमणिसेतुं गिरिसूते ॥ १९ ॥

विशुष्यन्त्यां प्रज्जासरिति दुरितग्रीष्मसमय-
प्रभावेण ऋषीणे सति मम मनःकेकिनि शुचा ।
तृतीयः कामाङ्गि स्फुरितचरणस्तोदमहिमा
नभोमासाटोपं नगपतिसूते किं न कुरुते ॥ १८ ॥

विनम्राणां चेतोभवनबलतीक्ष्णि चरण-
प्रदीपे प्राकाश्यां दधति तव निर्धूततमसि ।
असीमा कामाङ्गि स्वयमलघुदुक्कर्मलहरी
विघूर्णन्ती शान्तिं शलभपरिपाटीव भजते ॥ १९ ॥

विराजन्ती शुक्तिर्नखकिरणमुक्तामणिततेः
विपत्पाथोराशौ तरिरपि नराणां प्रणमताम् ।

तृतीयः कामाक्षि ध्रुवमलघुवह्निर्भवने
मुनीनां ज्ञानाग्नैरग्निरयमग्निर्विजयते ॥ ८० ॥

समस्तैः संसेव्यः सततमपि कामाक्षि विबुधैः
स्रुतो गन्धर्वस्त्रीसुललितविपङ्गीकलरवैः ।
भवत्या भिन्दानो भवगिरिकुलं ज्ञान्तिततमो-
बलद्रोही मातश्चरणपुरुहूतो विजयते ॥ ८१ ॥

वसन्तं भक्तानामपि मनसि नित्यं परिलसद्-
घनच्छायापूर्णं शुचिमपि नृणां तापशमनम् ।
नखेन्दुज्यांस्नातिः शिशिरमपि पद्मोदयकरं
नमामः कामाक्ष्याश्चरणमधिकार्च्यकरणम् ॥ ८२ ॥

कवीन्द्राणां नानाभगितिगुणचित्रीकृतवचः-
प्रपञ्चव्यापारप्रकटनकलाकौशलनिधिः ।
अधःकुर्वन्नञ्जं सनकभृगुमुत्थैर्मुनिजनैः
नमस्यः कामाक्ष्याश्चरणपरमेष्ठी विजयते ॥ ८३ ॥

भवत्याः कामाक्षि स्फुरितपदपङ्केरुहभुवां
परागाणां पूरैः परिहृतकलङ्कव्यातिकरैः ।
नतानामाम्ष्टे हृदयमुकुरे निर्मलरुचि
प्रसन्ने निश्चेषं प्रतिफलति विश्वं गिरिसुते ॥ ८४ ॥

तव व्रतं पादाङ्कसलयमरण्यान्तरमगात्
परं रेथारूपं कमलममुमेवाश्रितमभूत् ।
जितानां कामाङ्गि द्वितयमपि युञ्जं परिभवे
विदेशे वासो वा शरणगमनं वा निजरीपोः ॥ ८५ ॥

गृहीत्वा याथार्थ्यं निगमवचसां देशिककृपा-
कटाङ्गकज्योतिष्मि तममताबन्धतमसः ।
यतन्ते कामाङ्गि प्रतिदिवसमन्तर्द्रष्टवितुं
त्वदीयं पादाङ्गं सूकृतपरिपाकेन सूजनाः ॥ ८६ ॥

जडानामप्यस्य स्मरणसमये तवचरणयोः
ब्रमन्नुन्मत्ताभृदधुमुधुमितसिन्धुप्रतिभटाः ।
प्रसन्नाः कामाङ्गि प्रसन्नमधुरस्पन्दनकरा
भवन्ति स्वच्छन्दं प्रकृतिपरिपक्वा भगितयः ॥ ८७ ॥

बहन्नप्यश्राव्यं मधुरनिन्दं हंसकमसौ
तमेवाधः कर्तुं किमिव यतते केलिगमने ।
भवसैव्यानन्दं विदधदपि कामाङ्गि चरणो
भवत्यास्तद्ब्रह्मं भगवति किमेवं वितनुते ॥ ८८ ॥

यद्यत्तु ताम्यत्यलसगतिवार्तास्वपि शिवे
तदेतङ्कामाङ्गि प्रकृतिमूढलं ते पदयुगम् ।

किरीटैः संघट्टं कथमिव सुरौघस्य सहते
मुनीन्द्राणामास्ते मनसि च कथं सूचिनिशिते ॥ ८९ ॥

मनोरञ्जे मतेक विबुधजनसंमोदजननी
सरागव्यासङ्गं सरसमृदुसंचारसुभगा ।
मनोज्ञा कामाङ्गि प्रकटयतु लास्यप्रकरणं
रणगुञ्जीरा ते चरणयुगलीनर्तकवधुः ॥ ९० ॥

परिक्लुर्बन्नातः पशुपतिकपर्दं चरणराट्
पराचां हृत्पद्मं परमभङ्गितीनां च मकुटम् ।
भवाख्ये पाथोधौ परिहरतु कामाङ्गि ममता-
पराधीनत्वं मे परिमुषितपाथोजमहिमा ॥ ९१ ॥

प्रसूनैः सम्पर्कादमरतरुणीकुञ्जलभ्रुवैः
अभीष्टानां दानादनिशमपि कामाङ्गि नमताम् ।
स्वसङ्गांकञ्कलिप्रसवजनकत्वेन च शिवे
त्रिधा धत्ते वार्तां सुरभिरिति पादो गिरिसुते ॥ ९२ ॥

महामोहस्तेनव्यातिकरभयांपालयति यो
विनिष्क्रिप्तं स्वस्मिन्निजजनमनोरत्नमनिशम् ।
स रागस्योद्भेकांसततमपि कामाङ्गि तरसा
किमेवंपादोहसौ किसलयरुचिं चोरयति ते ॥ ९३ ॥

सदा स्वादुङ्कारं विषयलहरीशालिकणिकां
समास्वादय श्राव्यं हृदयशुकपोतं जननि मे ।
कृपाजाले फालेष्मणमहिषि कामाक्षि रत्नसात्
गृहीत्वा रुन्धीथारस्तव पदयुगीपङ्करपुटे ॥ १४ ॥

धुनानं कामाक्षि स्मरणलवमात्रेण जडिम-
ञ्जरप्रौढिं गूढस्थिति निगमनैकुङ्कुहरे ।
अलभ्यं सर्वेषां कतिचन लभन्ते सुकृतिनः
चिरादविषयस्तुतव चरणसिद्धौषधमिदम् ॥ १५ ॥

रणम्पङ्गीराभ्यां ललितगमनाभ्यां सुकृतिनां
मनोबास्तव्याभ्यां मथिततिमिराभ्यां नखरुचा ।
निधेयाभ्यां पत्या निजशिरसि कामाक्षि सततं
नमस्ते पादाभ्यां नलिनमूलाभ्यां गिरिसूते ॥ १६ ॥

सुरागे राकेन्दुप्रतिनिधिमुखे पर्वतसूते
चिराल्लभ्ये भक्त्या शमधनजनानां परिषदा ।
मनोभृङ्गा मङ्कः पदकमलयुग्मे जननि ते
प्रकामं कामाक्षि त्रिपुरहरवामाक्षि रमताम् ॥ १७ ॥

शिवे संविदूपे शशिशकलचूडप्रियतमे
शनैर्गत्यागत्या जितसुरवरेभे गिरिसूते ।

यतन्ते सन्तस्ते चरणनलिनालानयुगले
सदा बद्धं चित्तप्रमदकरियूथं दृढतरम् ॥ ९८ ॥

यशः सूते मातर्मधुरकवितां पञ्चलयते
श्रियं दत्ते चित्ते कमपि परिपाकं प्रथयते ।
सतां पाशग्रन्थिं शिथिलयति किं किं न कुरुते
प्रपन्ने कामाक्ष्याः प्रणतिपरिपाटी चरणयोः ॥ ९९ ॥

मनीषां माहेन्द्रीं ककुभमिव ते कामपि दशां
प्रधत्ते कामाक्ष्याश्चरणतरुणादित्यकिरणः ।
यदीये सम्पर्के धृतरसमरन्दा कवयतां
परीपाकं धत्ते परिमलवती सृञ्जिनलिनी ॥ १०० ॥

पुरा मारारातिः पुरमजयदम्बु स्तवशतैः
प्रसन्नायां सत्यां त्वयि तुहिनशैलेन्द्रतनये ।
अतस्ते कामाक्षि स्फुरतु तरसा कालसमये
समायाते मातर्मम मनसि पादाङ्गयुगलम् ॥ १०१ ॥

पदद्वन्द्वं मन्दं गतिषु निवसन्तं हृदि सतां
गिरामस्ते ब्रान्तं कृतकरहितानां परिवृढे ।
जनानामानन्दं जननि जनयन्तं प्रणमतां
तृतीयं कामाक्षि प्रतिदिनमहं नौमि विमलम् ॥ १०२ ॥

इदं यः कामाक्ष्याश्चरणनलिनस्तोत्रशतकं
जपेन्नित्यं भक्त्या निखिलजगदाह्लादजनकम् ।
स विश्वेष्वां वन्द्यः सकलकविलोकैकतिलकः
चिरं भुङ्क्वा भोगान्परिणमति चिद्रूपकलया ॥ १०७ ॥

{पादारविन्दशतकं सम्पूर्णम् ॥}

{॥ स्तुतिशतकम् ॥}

पाण्डित्यं परमेश्वरि स्तुतिविधौ नैवाश्रयस्ते गिरां
वैरिष्णव्यपि गुम्फनानि विगलद्दार्वाणि शर्वाणि ते ।
स्तोत्रं त्वां परिफुल्लनीलनलिनश्यामाम्नि कामाम्नि मां
वाचालीकुरुते तथापि नितरां त्वं पादसेवादरः ॥ १ ॥

तापि ष्णुस्तवकत्रिषे तनुभृतां दारिद्र्यमुद्राद्विषे
संसारार्थतमोमुषे पुररिपोर्वामाञ्कसीमाजुषे ।
कम्पातीरमुपेयुषे कवयतां जिह्वाकुटीं जम्बुषे
विश्वत्राणपुषे नमोऽस्तु सततं तस्मै परंज्योतिषे ॥ २ ॥

ये सन्धारुणयन्ति शंकरजटाकान्तारचन्द्रार्थकं
सिन्दूरन्ति च ये पुरन्दरवधूसीमन्तसीमान्तरे ।

पुण्यं ये परिपक्वयन्ति भजतां काष्ठीपुरे माममी
पायासुः परमेश्वरप्रणयिनीपादोद्भवाः पांसवः ॥ ७ ॥

कामाडम्बरपूरया शशिरुचा कम्पस्मितानां त्रिषा
कामारेरनुरागसिन्धुमधिकं कल्लोलितं तवती ।
कामाक्षीति समस्तसज्जननुता कल्याणदात्री नृगां
कारुण्यकुलमानसा भगवती कम्पातटे ज्जुते ॥ ४ ॥

कामाक्षीणपराक्रमप्रकटनं संभावयन्ती दृशा
श्यामा क्षीरसहोदरस्मितरुचिप्रक्षालिताशास्त्रा ।
कामाक्षीजनमौलिभूषणमणिर्वाचां परा देवता
कामाक्षीति विभाति कापि करुणा कम्पातटिन्यास्तटे ॥ ५ ॥

श्यामा काचन चन्द्रिका त्रिभुवने पुण्यात्प्रनामानने
सीमाशून्यकवित्त्वर्षजननी या कापि कादम्बिनी ।
मारारातिमनोविमोहनविधौ काचित्तुमःकन्दली
कामाक्ष्याः करुणाकटाक्षलहरी कामाय मे कल्लताम् ॥ ६ ॥

श्रीचक्रान्तकदम्बके कुमुदिनीपुण्यांकुरं दर्शयन्
ज्योत्स्नासंगमनेऽपि कोकमिथुनं मिश्रं समुद्रावयन् ।
कालिन्दीलहरीदशां प्रकटयन्कम्पां नभस्यद्भुतां
कश्चिन्नेत्रमहोत्सवो विजयते काष्ठीपुरे शूलिनः ॥ ९ ॥

तन्द्राहीनतमालनीलसूषमैस्तारुण्यलीलागृहेः
तारानाथकिशोरलाङ्घ्रितकटैस्तारविन्देक्ष्णैः ।
मातः संश्रयतां मनो मनसिजप्रागल्भ्यानाडिन्धमैः
कम्पातीरचरैर्घनस्तनभरैः पुण्याङ्करैः शाङ्करैः ॥ ८ ॥

नित्यं निश्चलतामुपेत्य मरुतां रक्षाविधिं पूञ्जती
तेजस्संचयपाटवेन किरणानुल्लङ्घ्यतेर्मुञ्जती ।
काङ्क्षीमध्यगतपि दीप्तिजननी विश्वान्तरे ज्ञानते
काचिच्छिद्रमहो स्युतापि तमसां निर्वापिका दीपिका ॥ ९ ॥

काँष्ठैः केशरुचां चयैर्भ्रमरितं मन्दस्मितैः पुष्पितं
कान्त्या पल्लवितं पदाम्बुरुहयोर्नेत्रद्विषा पत्रितम् ।
कम्पातीरवनान्तरं विदधती कल्याणजगन्मथली
काङ्क्षीमध्यमहामणिर्विजयते काचिङ्कृपाकन्दली ॥ १० ॥

राकाचन्द्रसमानकाञ्चिदना नाकाधिराजस्रुता
मूकानामपि कुर्वती सुरधुनीनीकाशवागैभवम् ।
श्रीकाङ्क्षीनगरीविहाररसिका शोकापहन्त्री सताम्
एका पुण्यपरम्परा पशुपतेराकारिणी राजते ॥ ११ ॥

जाता शीतलशैलतः सुकृतिनां दृश्या परं देहिनां
लोकानां ऋणमात्रसंस्मरणतः सन्तापविच्छेदिनी ।

आश्चर्यं बहू खेलनं वितनुते नैश्चल्यमाविभ्रती
कम्पायास्तुत्सीम्नि कापि तटिनी कारुण्यपाथोमयी ॥ १२ ॥

ऎक्यं येन विरच्यते हरतनौ दम्भावपुस्तुवुके
रेखा यंकचसीम्नि शेखरदशां नैशाकरी गहते ।
ऒन्नत्यं मुहुरेति येन स महान्नेनासथः सानुमान्
कम्पातीरविहारिणा सशरणास्तैनैव धाम्ना वयम् ॥ १३ ॥

अक्लेश्च स्तनयोः श्रिया श्रवणयोर्वाह्लेश्च मूलं स्पृशन्
ऒतुंसेन मुखेन च प्रतिदिनं द्रुह्यन्पयोजन्नेन ।
माधुर्येण गिरां गतेन मृदुना हंसाङ्गनां ह्येपयन्
काङ्क्षीसीम्नि चकास्ति कोऽपि कवितासन्तानवीजाङ्कुरः ॥ १४ ॥

खण्डं चान्द्रमसं वतंसमनिशं काङ्क्षीपुरे खेलनं
कालायश्चवितस्करीं तनुरुचिं कर्णजपे लोचने ।
तारुण्योष्मनखम्पचं स्तनभरं जङ्घास्पृशं कुस्तलं
भाग्यं देशिकसंचितं मम कदा सम्पादयेदम्बिके ॥ १५ ॥

तन्नानं निजकेलिसौधसरणिं नैसर्गिकीणां गिरां
केदारं कविमल्लसृज्जिलहरीसस्यश्रियां शाश्वतम् ।
अंहोवङ्गनचूङ्गु किंचन भजे काङ्क्षीपुरीमण्डनं
पर्यायच्छवि पाकशासनमणेः पौष्पेसवणं पौरुषम् ॥ १६ ॥

आलोकं मुखपञ्कजे च दधती सौधाकरीं चातुरीं
चूडालङ्क्रियमाणपञ्कजवनीवैरागमप्रक्रिया ।
मुखस्मेरमुखी घञ्जनतटीमूर्च्छालमध्याङ्गिता
काङ्क्षीसीमनि कामिनी विजयते काचिज्जगन्मोहिनी ॥ १७ ॥

यस्मिन्नस्य भवत्कटाक्षरजनी मन्देहपि मन्दस्मित-
ज्योत्स्नासंज्ञपिता भवत्यभिमुखी तं प्रत्यहो देहिनम् ।
द्रक्षामाङ्गिकमाधुरीमदभरव्रीडाकरी वैखरी
कामाङ्गि स्वयमतनोत्यभिसृतिं वामेक्षणेव क्षणम् ॥ १८ ॥

कालिन्दीजलकान्तयः स्मितरुचिस्वर्वाहिनीपाथसि
प्रौढध्वान्तरुचः स्फुटाधरमहोलौहित्यसन्ध्यादये ।
मणिक्योपलकुण्डलांशुशिथिनि व्यामिश्रधूमश्रियः
कल्याणैकभुवः कटाक्षसूषमाः कामाङ्गि राजसि ते ॥ १९ ॥

कलकलरणङ्काङ्क्षी काङ्क्षीविभूषणमालिका
कचभरलसच्छन्दा चन्द्रावतंससधर्मिणी ।
कविकुलगिरः श्रावङ्श्रावङ् मिलाङ्पुलकाङ्कुरा
विरचितशिरःकम्पा कम्पातटे परिशोभते ॥ २० ॥

सरसवचसाङ् वीची नीचीभवन्मधुमाधुरी
भरितभुवना कीर्तिमूर्तिर्मनोभवजिह्वरी ।

जननि मनसो योग्यं भोग्यं नृणां तव जायते
कथमिव विना काङ्क्षीभूषे कटाक्षतरङ्गितम् ॥ २१ ॥

भ्रमरितसरिङ्कुलो नीलोत्पलप्रभयाहभया
नतजनतमःखण्डी तुण्डीरसीम्नि विजृम्भते ।
अचलतपसामेकः पाकः प्रसूनशरासन-
प्रतिभटमनोहारी नारीकुलैकशिखामणिः ॥ २२ ॥

मधुरवचसो मन्दस्मेरा मतङ्गजगामिनः
तरुणिमद्भुषस्तापिच्छाभास्तमःपरिपन्थिनः ।
कूचभरणताः कुर्युर्भद्रं कुरङ्गविलोचनाः
कलितकरुणाः काङ्क्षीभाजः कपालिमहोत्सवाः ॥ २३ ॥

कमलसुषमाक्ष्यारोहे विचक्षणवीक्षणः
कुमुदसुकृतक्रीडाचूडालकुन्तलबन्धुराः ।
रुचिररुचिभिस्तापिच्छश्रीप्रपङ्कनचूङ्कवः
पुरविजयिनः कम्पातीरे स्फुरन्ति मनोरथाः ॥ २४ ॥

कलितरतयः काङ्क्षीलैलाविधौ कविमङ्गली-
वचनलहरीवासन्तीनां वसन्तविभूतयः ।
कुशलविधये भूयासूर्मे कुरङ्गविलोचनाः
कुसुमविशिखारातेरङ्गां कुतूहलविभ्रमाः ॥ २५ ॥

कवललततमक्कागुस्तुगीरमगुलमगुनाः
सरसलजवनीसस्तानानामरुस्तुदशेखराः ।
नयनसरणेनेदीयंसः कदा नु भवस्ति मे
तरुणजलदश्यामाः शस्तुस्तपःफलवलत्रमाः ॥ २७ ॥

अचरममलसुं दीनं मीनध्वजस्य मुखश्रिया
सरसलजभूवो यानं स्नानं गतेन च मङ्गुना ।
त्रलदशसदसामन्नं खल्लं गलरा च वलतवती
तलकयतल सा कम्पातीरं त्रल्लोचनसुन्दरी ॥ २९ ॥

जननल भूवने चङ्कम्येहहं कलयस्तमनेहसं
कुपुरुषकरभ्रुष्टैर्दुष्टैर्धनैरुदरस्तुरलः ।
तरुणकरुणे तन्द्राशून्ये तरङ्गय लोचने
नमतल मयल ते कलंङलकाङ्गीपुरीमनलदीपलके ॥ २७ ॥

मुनलजनमनःपेटीरत्नं स्फुरंकरुणानटी-
वलहरणकललेहं काङ्गीपुरीमनलभूषणम् ।
जगतल महतो मोहव्याधेर्नृणां परमौषधं
पुरहरदृशां साफल्यं मे पुरः परलजस्तताम् ॥ २९ ॥

मुनलजनमोधास्ते धास्ते वचोमयजलहवी-
हलमगलरलतटप्रान्तलरलयाम्कराय परलत्तुने ।

बिहरणडुषे काङ्गिदेशे महेश्वरलोचन-

त्रितयसरसक्रीडासौधाङ्गणाय नमो नमः ॥ ७० ॥

मरकतरुचां प्रत्यादेशं महेश्वरचक्षुषाम्

अमृतलहरीपूरं पारं भवाख्यपयोनिधेः ।

सूचरितफलं काङ्गिभाजो जनस्य पटेलिमं

हिमशिखरिणो वंशसैक्यं वतंसमुपास्महे ॥ ७१ ॥

प्रणमनदिनारञ्जे कम्पानदीसखि तावके

सरसकवितोन्मेषः पूषा सतां समुदङ्कितः ।

प्रतिभटमहाप्रौढप्रोद्यत्कवित्वकुमुद्वतीं

नयति तरसा निद्रामुद्रां नगेश्वरकन्यके ॥ ७२ ॥

शमितजडिमारञ्जा कम्पातटीनिकटेचरी

निहतद्वरितस्तोमा सोमार्धमुद्रितकुञ्जला ।

फलितसुमनोवाङ्गा पाङ्गायुधी परदेवता

सफलयतु मे नेत्रे गोग्रेश्वरप्रियनन्दिनी ॥ ७३ ॥

मम तु धिषणा पीड्या जाड्यातिरेक कथं त्वया

कुमुदसुषमामैत्रीपात्रीवतंसितकुञ्जलाम् ।

जगति शमितस्तुञ्जां कम्पानदीनिलयामसौ

श्रियति हि गलतन्द्रा चन्द्रावतंससधर्मिणीम् ॥ ७४ ॥

परिमलपरीपाकोद्रेकं पयोमुचि काङ्क्षने
शिखरिणि पुनर्द्वैधीभावं शशिन्यरुणतपम् ।
अपि च जनयन्कश्चोर्लक्ष्मीमनश्चुनि कोहप्यसौ
कुसुमधनुषः काङ्क्षीदेशे चकाञ्चि पराक्रमः ॥ ७५ ॥

पूरदमयितुर्बामोऽसङ्गस्थलेन रसञ्जया
सरसकविताभाजा काङ्क्षीपुरोदरसीमया ।
तटपरिसरैर्नीहारोर्द्वेषोभिरकुत्रिमैः
किमिव न तुलामस्मच्छेतो महेश्वरि गहते ॥ ७६ ॥

नयनयुगलीमास्माकीनां कदा नु फलेग्रहीं
विदधति गतौ व्याकुर्वाणा गजेन्द्रचमत्क्रियाम् ।
मरतकरुचो माहेशाना घनस्तननम्रिताः
सुकृतविभवाः प्राङ्क्षः काङ्क्षीवतंसधुरन्धराः ॥ ७७ ॥

मनसिजयशःपारम्पर्यं मरन्दवरीसुवां
कविकुलगिरां कन्दं कम्पानदीतटमगुनम् ।
मधुरललितं मत्कं चम्फूर्मनीषिमनोहरं
पूरविजयिनः सर्वस्वं तं पुरस्करते कदा ॥ ७८ ॥

शिथिलिततमोलीलां नीलारविन्दविलोचनां
दहनविलसंफालां श्रीकामकोटिमुपास्महे ।

करधृतसच्छूलां कालारिचिह्वरां परां
मनसिजकुपालीलां लोलालकामलिकेक्षणाम् ॥ ७९ ॥

कलालीलाशाला कविकुलवचःकैरववनी-
शरज्जेज्यांस्नाधारा शशधरशिशुश्लाघ्यमुकुटी ।
पुनीते नः कम्पापुलिनतटसौहार्दतरला
कदा चम्फुर्मार्गं कनकगिरिधानुक्लमहिषी ॥ ८० ॥

नमः स्तान्नेभ्यः स्तनगरिमगर्वेण गुरुणा
दधानेभ्यश्चूडाभरणमृतस्यन्दि शिशिरम् ।
सदा वास्तवेभ्यः सुविधुभि कम्पाथ्यसरिते
यशोव्यापारेभ्यः सुकृतविभवेभ्यो रतिपतेः ॥ ८१ ॥

असूयस्त्री काचिन्नरकतरुजो नाकिमुकुटी-
कदम्बं चूसस्त्री चरणनखचन्द्रांशुपटलैः ।
तमोमुद्रां विद्रावयतु मम काञ्चीर्निलयना
हरोऽसङ्गाश्रीमन्निगृहमहादीपकलिका ॥ ८२ ॥

अनाद्यन्ता काचिंसूजननयनानन्दजननी
निरुन्धाना काञ्चिं निजरुचिबिलासैर्जलमुचाम् ।
स्मरारेस्तारल्यं मनसि जनयस्त्री स्वयमहो
गलंकम्पा शम्पा परिलसति कम्पापरिसरे ॥ ८३ ॥

सुधाडिशीरश्रीः श्मितरुचिषु तूशीरविषयं
परिष्कूर्वाणसौ परिहसितनीलोपलरुचिः ।
स्तनाभ्यामानम्रा स्तवकयतु मे काञ्चित्तरुं
दृशामैशानीनां सुकृतफलपाण्डित्यगरिमा ॥ ४४ ॥

कृपाधारद्रोणी कृपणधिषणानां प्रणमतां
निहन्त्री सन्तापं निगममुकुटोत्तंसकलिका ।
परा काञ्चीलीलापरिचयवती पर्वतसूता
गिरां नीवी देवी गिरिशपरतन्त्रा विजयते ॥ ४५ ॥

कविद्वशीकन्दः सुकृतपरिपाटी हिमगिरेः
विधात्री विश्वेषां विषमशरवीरध्वजपटी ।
सखी कम्पानद्याः पदहसितपाथोजयुगली
पुराणो पायान्नः पुरमथनसाम्राज्यपदवी ॥ ४६ ॥

दरिद्राणां मध्ये दरदलिततापिच्छसुषमाः
स्तनाभोगक्लान्तान्तरुणहरिणाङ्काङ्कितकचाः ।
हराधीना नानाबिबुधमुकुटीचुम्बितपदाः
कदा कम्पातीरे कथय विहरामो गिरिसूते ॥ ४७ ॥

वरीवर्तुं श्वेमा त्वयि मम गिरां देवि मनसो
नरीनर्तुं प्रीटा वदनकमले वाक्यलहरी ।

चरीचर्तु प्रज्जाजननि जडिमानः परजने
सरीसर्तु सैरं जननि मयि कामाक्षि करुणा ॥ ४८ ॥

क्षणाते कामाक्षि ब्रमरसुषमाशिक्षणगुरुः
कटाक्षव्याक्षेपो मम भवतु मोक्षाय विपदाम् ।
नरीनर्तु सैरं वचनलहरी निर्जरपुरी-
सरिद्वीचीनीचीकरणपटुरास्ये मम सदा ॥ ४९ ॥

पुरस्ताये भूयःप्रशमनपरः स्तान्म रुजां
प्रचारस्ते कम्पातटविहृतिसम्पादिनि दृशोः ।
इमां याङ्गाम्भीकुरु सपदि दूरीकुरु तमः-
परीपाकं मङ्कं सपदि बुधलोकं च नय माम् ॥ ५० ॥

उदङ्गुती काङ्गीनगरनिलये त्रुंकरुणया
सम्दधा बाङ्गाती परिहसितमाध्वी कवयताम् ।
उपादन्ते मारप्रतिभटजटाजूटमुकुटी-
कुटीरौल्लासिन्याः शतमखतटिन्या जयपटीम् ॥ ५१ ॥

श्रियं विद्यां दद्याज्जननि नमतां कीर्तिममितां
सुपुत्रान् प्रादन्ते तव ऋतिनि कामाक्षि करुणा ।
त्रिलोक्यामाधिक्यं त्रिपुरपरिपन्धिप्रणयिनि
प्रणामस्तुपादे शमितद्वरिते किं न कुरुते ॥ ५२ ॥

मनःसुसुतं सुसुतं गमयदुपकम्पं प्रणमतां
सदा लोलं नीलं चिकुरजितलोलसुनिकरम् ।
गिरां दूरं स्मेरं धृतशशिकिशोरं पशुपतेः
दृशां योग्यं भोग्यं तुहिनगिरिभाग्यं विजयते ॥ ५३ ॥

घनश्यामान्कामान्तकमहिषि कामास्मि मधुरान्
दृशां पातानेतानमृतजलशीताननुपमान् ।
भवोपाते भीते मयि वितर नाथे दृढभव-
न्ननश्लेषाके मूके हिमगिरिपताके करुणया ॥ ५४ ॥

नतानां मन्दानां भवनिगलबन्धाकुलधियां
महान्ध्यां रुन्धानामभिलषितसन्तानलतिकाम् ।
चरन्तीं कम्पायास्तुतुवि सवित्रीं त्रिजगतां
स्मरामस्तां नित्यं स्मरमथनजीवातुकलिकाम् ॥ ५५ ॥

परा विद्या हृदयाश्रितमदनविद्या मरकत-
प्रभानीला लीलापरवशितशूलायुधमनाः ।
तमःपूरं दूरं चरणनतपौरन्दरपुरी-
मृगाङ्गी कामाङ्गी कमलतरलाङ्गी नयतु मे ॥ ५६ ॥

अहस्ताख्या मङ्कं कवलयति हा हस्त हरिणी
हृठांसंविदुपं हरमहिषि सस्यङ्कुरमसौ ।

कठाम्कव्याम्केपप्रकटहरिपाषाणपटलैः

इमामुच्छैरुच्छाटय वृत्ति कामाम्कि कृपया ॥ ५७ ॥

बुधे वा मूके वा तव पतति यस्मिन्क्षणमसौ

कठाम्कः कामाम्कि प्रकटजडिमच्छादपटिमा ।

कथंकारं नास्मै करमुकुलचूडालमुकुटा

नमोवाकं ब्रूयुर्नमुचिपरिपस्त्रिप्रभृतयः ॥ ५८ ॥

प्रतीचीं पश्यामः प्रकटरुचिनीवारकमणि-

प्रभासश्रीचीनां प्रदलितषडाधारकमलाम् ।

चरन्तीं सौमूने पथि परपदेन्दुप्रविगल-

ंसुधाद्रां कामाम्कीं परिणतपरंज्यातिरुदयाम् ॥ ५९ ॥

जम्भारातिप्रभृतिमुकुटीः पादयोः पीठयन्ती

कुम्भान्नाचां कविजनकृतसैरमारामयन्ती ।

शम्पालम्बीं मणिगणरुचापाटलैः प्रापयन्ती

कम्पातीरे कविपरिषदां जम्भते भाग्यसीमा ॥ ६० ॥

चन्द्राप्रीडां चतुरवदनां चण्डलापाङ्गलीलां

कुन्दस्मेरां कुचभरनतां कुन्तलोद्धृतभृङ्गाम् ।

मारारातेर्मदनशिथिनं मांसलं दीपयन्तीं

कामाम्कीं तां कविकुलगिरां कल्लवल्लीमुपासे ॥ ६१ ॥

कालाञ्जोदप्रकरसुषमां कान्तिभिस्तिर्जयन्ती
कल्याणानामुदयसरणिः कल्लवल्ली कवीनाम् ।
कन्दर्पारेः प्रियसहचरी कल्मषाणां निहन्त्री
काञ्चीदेशं तिलकयति सा कापि कारुण्यसीमा ॥ ७२ ॥

ऊरीकुर्वन्नुरसिजतटे चातुरीं भूधराणां
पाथोजानां नयनयुगले परिपन्थ्यं वितम्बन् ।
कम्पातीरे विहरति रूचा मोघयन्नेघशैलीं
कोकद्वेषं शिरसि कलयन्कोहपि विद्याविशेषः ॥ ७३ ॥

काञ्चीलीलापरिचयवती कापि तापिच्छलम्बीः
जाड्यारण्ये ह्रतवहशिखा जन्मभूमिः कृपायाः ।
माकन्दश्रीर्मधुरकविताचातुरी कोकिलानां
मार्गे भूयान्म नयनयोर्मान्गथी कापि विद्या ॥ ७४ ॥

सेतुर्मातर्मरतकमयो भक्तिभाजां भवाञ्छी
लीलालोला कुबलयमयी मान्गथी वैजयन्ती ।
काञ्चीभूषा पशुपतिदृशां कापि कालाङ्गनाली
मङ्कङ्कं दुःखं शिथिलयतु ते मङ्गुलापाङ्गमाला ॥ ७५ ॥

व्यावृणानाः कुबलयदलप्रक्रियावैरमुद्रां
व्याकुर्वाणा मनसिजमहाराजसाम्राज्यलम्बीम् ।

काङ्क्षीलीलाविहतिरसिके काङ्क्षितं नः क्रियासुः
बन्धच्छेदे तव नियमिनां बन्धदीक्षाः कटाक्षाः ॥ ७७ ॥

कालाञ्जोदे शशिरुचि दलं कैतकं दर्शयन्ती
मध्येसौदामिनि मधुलिहां मालिकां राजयन्ती ।
हंसारावंग विकचकमले मङ्गुमुल्लासयन्ती
कम्पातीरे विलसति नवा कापि कारुण्यलक्ष्मीः ॥ ७९ ॥

चित्रं चित्रं निजमूढतया भङ्गस्यन्पल्लवालीं
पुंसां कामान्भुवि च नियतं पूरयन्पुण्यभाजाम् ।
जातः शैलान्न तु जलनिधेः स्वैरसंचारशीलः
काङ्क्षीभूषा कलयतु शिवं कोऽपि चिन्तामणिर्मे ॥ ७८ ॥

ताम्राञ्जोदं जलदनिकटे तत्र बन्धुकपुष्पं
तस्मिन्गुल्लिकुसुमसुषमां तत्र वीणानिनादम् ।
व्यावृणाना सुकृतलहरी कापि काङ्क्षिनगर्याम्
ऋशानी सा कलयतितरामैन्द्रजालं विलासम् ॥ ७९ ॥

आहारांशं त्रिदशसदसामाश्रये चातकानाम्
आकाशोपयपि च कलयन्नालयं तुङ्गामेषाम् ।
कम्पातीरे विहरतितरां कामधेनुः कवीनां
मन्दस्मेरो मदननिगमप्रक्रियासम्प्रदायः ॥ ९० ॥

आद्रीभूतेरविरलकृपैरातुलीलाविलासैः
आस्थापूर्णेऱधिकचपलैरश्रितस्तोऱजशिल्लैः ।
कास्तैर्लक्ष्मीललितभवनैः कास्तिकैवल्यसारैः
काश्मल्यं नः कवलयतु सा कामकोटी कटाक्षैः ॥ ११ ॥

आधुवृस्त्यै तरलनयनैराङ्गजीं वैजयन्तीम्
आनन्दिन्यै निजपदजुषामातुकाङ्क्षीपुरायै ।
आस्माकीनं हृदयमथिलैरागमानां प्रपङ्कैः
आराध्यायै स्पृहयतितरामदिमायै जनन्यै ॥ १२ ॥

दूरं वाचां त्रिदशसदसां दुःखसिन्धोस्तुरित्रं
मोहमेल्लम्बितिरुहवने क्रूरधारं कुठारम् ।
कम्पातीरप्रणयि कविभिर्वर्णितोद्यच्छरित्रं
शास्त्यै सेवे सकलविपदां शांकरं तंकलत्रम् ॥ १३ ॥

खण्डीकृत्य प्रकृतिकुटिलं कल्पमं प्रातिभश्री-
शुशीरत्वं निजपदजुषां शून्यतन्द्रं दिशन्ती ।
तुशीराख्ये महति विषये स्वर्णवृष्टिप्रदात्री
चण्डी देवी कलयति रतिं चन्द्रचूडालचूडे ॥ १४ ॥

येन ख्यातो भवति स गृही पुरुषो मेरुधरा
यद्क्लोणे मदननिगमप्राभवं बोधवीति ।

य॑त्प्र॒ीत्यै॑व त्रि॒जग॑दधिपो ङ्ङु॒ञ्जते॑ कि॒म्प॑चानः
क॒म्पाती॑रे स॒ ज॒यति॑ म॒हान्क॑श्चि॒दोजो॑विशेषः ॥ १५ ॥

ध॒न्या ध॒न्या ग॑तिरि॒ह गि॑रा॒ं दे॒वि का॑मा॒ङ्गि॒ य॒न्ने
नि॒न्द्या॑ं ति॒न्द्या॑ंस॒पदि॑ ज॒डता॑ं क॒ल्म॑षा॒दुन्नि॑ष॒न्तीम् ।
सा॒ध्वी मा॑ध्वी॒रस॑मधु॒रता॑भङ्गि॒नी म॑ङ्गु॒रीतिः॑
वा॒नीवे॑नी॒ र्वा॒टि॒ति वृ॑णु॒तांस्व॑र्धु॒नी॒म्प॑र्धि॒नी मा॑म् ॥ १६ ॥

य॒स्या वा॑टी॒ हृद॑य॒कम॑ल॒ं कौ॑सु॒मी यो॑ग॒भाजा॑ं
य॒स्याः पी॑ठी॒ सत॑त॒शिशि॑रा॒ शी॒करै॑र्मा॒कर॑न्दैः ।
य॒स्याः पे॑टी॒ श्रु॒ति॒परि॑च॒लनो॑लि॒रत्स॑य॒ का॑ङ्गी
सा॒ मे सो॑मा॒भ॒रण॑म॒हिषी॑ सा॒धये॑त्का॒ङ्गि॒तानि॑ ॥ १७ ॥

एका॑ मा॒ता स॒कल॑ज॒गता॑मी॒युषी॑ ध्या॒नमु॑द्राम्
एका॑स्रा॒धीश्व॑र॒च॒रण॑यो॒रेक॑ताना॒ं स॒मि॒न्धे ।
ता॒ट॒ङ्के॑दा॒द्यन्नि॑ग॒णर॑चा॒ ताम्र॑कर्ण॒प्र॒देशा॑
ता॒रु॒ण्य॑श्री॒स्तव॑कि॒तत॑नु॒स्ताप॑सी॒ का॒पि वा॑ला ॥ १८ ॥

द॒न्ता॑द॒न्ति॒प्र॒क॒ट॒न॒करी॑ द॒न्ति॒भिर्म॑न्द॒यानैः॑
म॒न्दारा॑णा॒ं म॒द॒परि॑ण॒तिं म॑त्न॒ती म॑न्दहा॒सैः ।
अ॒ङ्कू॒रा॒भ्या॑ं म॒न॒सि॒ज॒त॒रोर॑ङ्कितो॒राः कु॑चा॒भ्या-
म॒न्तःका॑ङ्गि॒ स्फु॑र॒ति॒ ज॒गता॑मा॒दिमा॑ का॒पि मा॑ता ॥ १९ ॥

त्रियम्बककुटुम्बिनीं त्रिपुरसुन्दरीमन्दिरां
पुलन्दपतिसुन्दरीं त्रिपुरभैरवीं भारतीम् ।
मतङ्गकुलनायिकां महिषमर्दनीं मातृकां
भगन्ति विबुधोत्तमा विहतिमेव कामाक्षि ते ॥ ८० ॥

महामुनिमनोनटी महितरम्यकम्पातटी-
कुटीरकविहारिणी कुटिलबोधसंहारिणी ।
सदा भवतु कामिनी सकलदेहिनां स्वामिनी
कृपातिशयकिङ्करी मम विभूतये शाङ्करी ॥ ८१ ॥

जडाः प्रकृतिनिर्धना जनविलोचनारुन्मुदा
नरा जननि वीक्षणं म्मणमवाप्य कामाक्षि ते ।
वचस्सु मधुमाधुरीं प्रकटयन्ति पौरन्दरी-
विभूतिषु विडम्बनां वपुषि मान्नुथीं प्रक्रियाम् ॥ ८२ ॥

घञ्जतनतटस्फुटस्फुरितकङ्गुलीचङ्गुली-
कृतत्रिपुरशासना सुजनशीलितोपासना ।
दृशोः सरणिमश्लुते मम कदा नु काङ्क्षीपुरे
परा परमयोगिनां मनसि चिङ्कुला पुङ्गुला ॥ ८३ ॥

कवीन्द्रहृदयेचरी परिगृहीतकाङ्क्षीपुरी
निरुक्तकरुणावरी निखिललोकरक्षिकरी ।

मनःपथदवीयसी मदनशासनप्रेयसी
महागुणगरीयसी मम दृशोहस्तु नेदीयसी ॥ ८४ ॥

धनेन न रमामहे खलजनान्न सेवामहे
न चापलमयामहे भवभयान्न दूयामहे ।
स्थिरां तनुमहेतरां मनसि किं च काङ्क्षीरत-
स्मरान्तककुटुम्बिनीचरणपल्लवोपासनाम् ॥ ८५ ॥

सुराः परिजना वपुर्मनसिजाय वैरायते
त्रिविष्टपनितम्बिनीकुचतटी च केलीगिरिः ।
गिरः सुरभयो वयस्तुरुणिमा दरिद्रस्य वा
कटाक्षसरणौ ऋणं निपतितस्य कामाक्षि ते ॥ ८६ ॥

पवित्रय जगन्नयीविवुधबोधजीवातुभिः
पुरत्रयविमर्दिनः पुलककङ्गुलीदायिभिः ।
भवक्षयविचक्षणैर्व्यसनमोक्षणैर्वीक्षणैः
निरक्षरशिरोमणिं करुणयैव कामाक्षि माम् ॥ ८७ ॥

कदा कलितखेलनाः करुणयैव काङ्क्षीपुरे
कलायमुकुलत्रिषः शुभकदम्बपूर्णाङ्कुराः ।
पयोधरभरालसाः कविजनेषु ते बन्धुराः
पञ्चलिमकुपारसा परिपतन्ति मार्गे दृशोः ॥ ८८ ॥

अशोष्यमचलोद्धवङ् हृदयनन्दनं देहिनाम्
अनर्घमधिकान्शु तत्किमपि रत्नमुद्योतते ।
अनेन समलङ्कृता जयति शङ्कराङ्कश्र्वली
कदास्य मम मानसं व्रजति पेटिकाविभ्रमम् ॥ ८९ ॥

परामृतवरीप्लुता जयति नित्यमस्तुचरी
भुवामपि बहिश्चरी परमसंविदेकात्रिका ।
महद्विरपरोक्षिता सततमेव काङ्क्षीपुरे
ममावहमहंमतिर्मनसि भातु माहेश्वरी ॥ ९० ॥

तमोविपिनधाविनं सततमेव काङ्क्षीपुरे
विहाररसिका परा परमसंविद्वीरुहे ।
कटाक्षनिगलेर्दृढं हृदयदुष्टदस्तावलं
चिरं नयतु मामकं त्रिपुरवैरिणीमस्तिनी ॥ ९१ ॥

त्वमेव सति चण्डिका त्वमसि देवि चामुण्डिका
त्वमेव परमातृका त्वमपि योगिनीरूपिणी ।
त्वमेव किल शास्त्रवी त्वमसि कामकोटी जया
त्वमेव विजया त्वयि त्रिजगदम्ब किं ब्रूमहे ॥ ९२ ॥

परे जननि पार्वति प्रणतपालिनि प्रातिभ-
प्रदात्रि परमेश्वरि त्रिजगदाश्रिते शाश्वते ।

त्रियम्बककुटुम्बिनि त्रिपदसङ्गिनि त्रीम्बके
त्रिशक्तिमयि वीम्बके मयि निधेहि कामाङ्गि ते ॥ १७ ॥

मनोमधुकरोऽसवः विदधती मनीषाजुषां
स्वम्प्रभववैखरीविपिनवीथिकालम्बिनी ।
अहो शिशिरिता कृपामधुरसेन कम्पातटे
चराचरविधायिनी चलति कापि चिन्मङ्गुरी ॥ १४ ॥

कलावति कलाभूतो मुकुटसिम्बि लीलावति
स्पृहावति महेश्वरे भुवनमोहने भास्वति ।
प्रभावति रमे सदा महितरूपशोभावति
द्वरावति परे सतां गुरुकृपाम्बुधारावति ॥ १५ ॥

द्वैव जगदम्बया भुवनमङ्गलं सूयते
द्वैव करुणार्द्रया तदपि रम्बेण नीयते ।
द्वैव खरकोपया नयनपावके हूयते
द्वैव किल नित्या जगति सन्ततं स्थीयते ॥ १६ ॥

चराचरजगन्मयीं सकलहन्मयीं चिन्मयीं
गुणत्रयमयीं जगत्त्रयमयीं त्रिधामामयीम् ।
परापरमयीं सदा दशदिशां निशाहर्मयीं
परां सततसन्मयीं मनसि चिन्मयीं शीलये ॥ १७ ॥

जय जगदम्बिके हरकुटुम्बिनि वज्ररुचा
जितशरदम्बुजे घनविडम्बिनि केशरुचा ।
परमबलम्बनं कुरु सदा पररूपधरे
मम गतसंविदो जडिमडम्बरताणुबिनः ॥ ९८ ॥

भुवनजननि भूषाभूतचन्द्रे नमस्ते
कलुषशमनि कम्पातीरगेहे नमस्ते ।
निखिलनिगमवेद्ये नित्यरूपे नमस्ते
परशिवमयि पाशच्छेदहस्ते नमस्ते ॥ ९९ ॥

ब्रणङ्काङ्गी काङ्गीपुरमणिविपङ्गीलयवारी-
शिरःकम्पा कम्पावसतिरनुकम्पाजलनिधिः ।
घनश्यामा श्यामा कठिनकुचसीमा मनसि मे
मृगाङ्गी कामाङ्गी हरनटनसाङ्गी विहरतात् ॥ १०० ॥

समरविजयकोटी साधकानन्दघाटी
मृदुगुणपरिपेटी मुख्याकादम्बवाटी ।
मुनिनूतपरिपाटी मोहितजाङ्गुकोटी
परमशिववधूटी पातु मां कामकोटी ॥ १०१ ॥

इमं परवरप्रदं प्रकृतिपेशलं पावनं
परापरचिदाकृतिप्रकटनप्रदीपायितम् ।

सुवङ्गं पठति नित्यदा मनसि भावयन्नश्विकां

जपैरलमलङ्गं मथैरधिकदेहसंशोषणैः ॥ १०२ ॥

{सुतिशतकं सम्पूर्णम् ॥}

{॥ कटाक्षशतकम् ॥}

मोहान्धकारनिबहङ्गं विनिहन्तुमीडे

मूकानामपि महाकवितावदान्यान् ।

श्रीकाञ्चिदेशशिशिरकृतिजागरुकान्

एकाम्नाथतरुणीकरुणालोकान् ॥ १ ॥

मातर्जयन्ति ममताग्रहमोक्षणानि

माहेन्द्रनीलरुचिशिखणदम्बिणानि ।

कामाक्षि कल्लितजगत्प्रयत्नरक्षणानि

तृष्णीक्षणानि वरदानविचक्षणानि ॥ २ ॥

आनङ्गतन्त्रविधिदर्शितकौशलानाम्

आनन्दमन्दपरिघूर्णितमन्त्राणाम् ।

तारल्यमन्त्रं तव ताडितकर्णस्रीम्नां

कामाक्षि खेलति कटाक्षनिरीक्षणानाम् ॥ ३ ॥

कारुण्यनाम विकिरणकरन्दजालं
कामाक्षि राजति कटाक्षसुरद्रमसुते ॥ ८ ॥

सूर्याश्रयप्रणयिनी मणिकुण्डलांशु-
लौहित्यकोकनदकाननमाननीया ।
यास्ती तव स्मरहराननकाञ्चिसिन्धुं
कामाक्षि राजति कटाक्षकलिन्दकन्या ॥ ९ ॥

प्राप्नोति यं सुकृतिनं तव पङ्कपातात्
कामाक्षि वीक्षणविलासकलापूरन्ध्री ।
सद्यस्तमेव किल मुञ्जिवधूर्वगीते
तस्मान्नितान्तमनयोरिदमैकमत्यम् ॥ १० ॥

यास्ती सदैव मरुतामनुकूलभावं
भ्रूल्लिशक्रधनुरुल्लसिता रसाद्रा ।
कामाक्षि कौतुकतरङ्गितनीलकण्ठा
कादम्बिनीव तव भाति कटाक्षमाला ॥ ११ ॥

गङ्गासुसि स्मितमये तपनात्तुजेव
गङ्गाधरोरसि नबोऽपलमालिकेव ।
वज्रप्रभासरसि शैबलमण्डलीव
कामाक्षि राजति कटाक्षरुचिच्छटा ते ॥ १२ ॥

संस्कारतः किमपि कन्दलितान् रसञ्ज-
केदारसीम्नि सुधियामुपभोगयोग्यान् ।
कल्याणसृञ्जिलहरीकलमाङ्कुराणः
कामाङ्गि पञ्चलयतु त्वदपाङ्गमेघः ॥ १७ ॥

चाञ्चल्यमेव नियतं कलयन्प्रकृत्या
मालिन्यभूः श्रुतिपथाक्रमजागरुकः ।
कैबल्यमेव किमु कल्लयते नतानां
कामाङ्गि चित्रमपि ते करुणाकटाङ्गः ॥ १८ ॥

संजीवने जननि चूतशिलीमुखस्य
संमोहने शशिकिशोरकशेखरस्य ।
संस्तुतने च ममताग्रहचेष्टितस्य
कामाङ्गि वीङ्गणकला परमौषधं ते ॥ १९ ॥

नीलोहपि रागमधिकं जनयन्पुरारेः
लोलोहपि भक्तिमधिकां दृढयन्नराणाम् ।
वक्रोहपि देवि नमतां समतां वितम्बन्
कामाङ्गि नृत्यतु मयि त्वदपाङ्गपातः ॥ २० ॥

कामद्रुहो हृदययन्त्रजागरुका
कामाङ्गि चञ्चलदृगञ्जलमेखला ते ।

आश्चर्यमस्य भजतां वृत्तिं स्वकीय-
सम्पर्क एव विधुनोति समस्तबन्धान् ॥ १७ ॥

कुशीकरोतु विपदं मम कुण्डितभू-
चापाङ्कितः श्रितविदेहभवानुरागः ।
रक्षोपकारमनिशं जनयङ्गुगत्यां
कामाङ्गि राम इव ते करुणाकटाङ्गः ॥ १८ ॥

श्रीकामकोटि शिवलोचनशोषितस्य
शृङ्गारवीजविभवस्य पुनःप्ररोहे ।
प्रेमासुसार्द्रमचिरांप्रचुरेण शङ्के
केदारमस्य तव केवलदृष्टिपातम् ॥ १९ ॥

माहात्र्यशेषवधिरसौ तव ह्र्विलङ्घ्य-
संसारविन्ध्यगिरिकुठनकेलिचुङ्खुः ।
धैर्यास्रुधिं पशुपतेश्चूलकीकरोति
कामाङ्गि वीङ्गणविजृम्भणकुम्भजन्मा ॥ २० ॥

पीयूषवर्षवशिशिरा स्फुटद्वयपलश्री-
मैत्री निसर्गमधुरा कृततारकाङ्गिः ।
कामाङ्गि संश्रितवती वपुरष्टमूर्तेः
ज्योत्स्नायते भगवति त्वदपाङ्गमाला ॥ २१ ॥

अस्य स्मरप्रतिभटस्य वपुर्मनोज्ञम्
अञ्जोजकाननमिवाङ्घ्रितकण्ठकाभम् ।
भृङ्गीव चूमति सदैव सपङ्कपाता
कामाङ्घ्रि कोमलरुचिस्तुदपाङ्गमाला ॥ २२ ॥

केशप्रभापटलनीलवितानजाले
कामाङ्घ्रि कुण्डलमणिच्छविदीपशोभे ।
शङ्के कटाङ्गरुचिरङ्गतले कृपाख्या
शैलूषिका नटति शंकरवल्लभे ते ॥ २३ ॥

अत्यन्तशीतलमतन्द्रयतु ऋणार्धम्
अञ्जोकविभ्रममनङ्गविलासकन्दम् ।
अल्लस्यितादृतमपारकृपाप्रवाहम्
अङ्घ्रिप्ररोहमचिरान्गुयि कामकोटि ॥ २४ ॥

मन्दाङ्गरागतरलीकृतिपारतन्त्र्यात्
कामाङ्घ्रि मन्त्रतराङ्ग त्वदपाङ्गडोलाम् ।
आरुह्य मन्दमतिकौतुकशालि चङ्गुः
आनन्दमेति मुहूर्धर्षशाङ्कमौलेः ॥ २५ ॥

त्रैयम्बकं त्रिपुरसुन्दरि हर्म्यभूमि-
रङ्गाङ्ग विहारसरसी करुणाप्रवाहः ।

दासाश्च वासवमुखाः परिपालनीयं
कामाक्षि विश्वमपि वीक्षणभूतस्तु ॥ २७ ॥

वागीश्वरी सहचरी नियमेन लक्ष्मीः
भ्रूल्लरीवशकरी भुवनानि गेहम् ।
रूपं त्रिलोकनयनामृतमस्र तेषां
कामाक्षि येषु तव वीक्षणपारतन्त्री ॥ २९ ॥

माहेश्वरं वृत्तिं मानसमीनमस्र
कामाक्षि धैर्यजलधौ नितरां निमग्नम् ।
जालेन शृङ्खलयति त्वदपाङ्गानाम्ना
विस्तारितेन विषमायुधदाशकोहसौ ॥ २८ ॥

उन्मथ्य बोधकमलाकारमस्र जाड्य-
स्तम्भेरमं मम मनोविपिने भ्रमन्तम् ।
कुर्णीकुरुषु तरसा कुटिलाग्रसीम्ना
कामाक्षि तावककटाक्षमहाङ्कुशेन ॥ २९ ॥

उद्वेल्लितस्तवकिंतेल्लितैर्विलासैः
उत्थाय देवि तव गाढकटाक्षकुण्डलात् ।
दूरं पलाययतु मोहमृगीकुलं मे
कामाक्षि स्तवरमनुग्रहकेसरिन्द्रः ॥ ३० ॥

स्नेहादृतां विदलितोऽपलकञ्जिचोरां
जेतारमेव जगदीश्वरि जेतुकामः ।
मानोद्धतो मकरकेतुरसौ धुनीते
कामाङ्गि तावककटाङ्गकृपाणवल्लीम् ॥ ७१ ॥

श्रीतीं ब्रजलपि सदा सरणिं मुनीनां
कामाङ्गि सन्ततमपि स्मृतिमार्गगामी ।
कौटिल्यमस्र कथमस्थिरतां च धत्ते
चौर्यं च पञ्कजराचां हृदपाङ्गपातः ॥ ७२ ॥

नित्यं श्रेतुः परिचितौ यतमानमेव
नीलोऽपलं निजसमीपनिवासलोलम् ।
प्रीत्येव पाठयति वीङ्गणदेशिकेन्द्रः
कामाङ्गी किञ्चु तव कालिमसम्प्रदायम् ॥ ७३ ॥

ब्राह्म्य मुहः स्तवकितस्मितफेनराशौ
कामाङ्गि वज्ररुचिसंचयवारिराशौ ।
आनन्दति त्रिपुरमर्दननेत्रलक्ष्मीः
आलस्य देवि तव मन्दमपाङ्गसेतुम् ॥ ७४ ॥

श्यामा तव त्रिपुरसुन्दरि लोचनश्रीः
कामाङ्गि कन्दलितमेदुरतारकान्तिः ।

ज्यांस्त्रावती स्मितरुचापि कथं तनोति
स्पर्धामहो कुबलमैश्च तथा चकोरैः ॥ ७५ ॥

कालाङ्गनं च तव देवि निरीक्षणं च
कामाक्षि साम्यसरणिं समुपैति कान्त्या ।
निश्चेषनेत्रसुलभं जगतीषु पूर्व-
मन्यालिनेत्रसुलभं तुहिनाद्रिकन्ये ॥ ७६ ॥

धृमाङ्कुरो मकरकेतनपावकस्य
कामाक्षि नेत्ररुचिनीलिमचातुरी ते ।
अत्यन्तमद्भुतमिदं नयनत्रयस्य
हर्षोदयं जनयते हरुणाङ्कमौलेः ॥ ७७ ॥

आरभ्यलेशसमये तव वीक्षणस्य
कामाक्षि मूकमपि वीक्षणमात्रनश्रम् ।
सर्वङ्गता सकललोकसमक्षमेव
कीर्तिस्वयंवरणमाल्यवती वृणीते ॥ ७८ ॥

कालाम्बुवाह उव ते परितापहारी
कामाक्षि पुष्करमधःकुरुते कटाक्षः ।
पूर्वः परं क्षणरुचा समुपैति मैत्री-
मन्यस्तु साततरुचिं प्रकटीकरोति ॥ ७९ ॥

सूक्ष्महृषि दुर्गमतरेहृषि गुरुप्रसाद-
साहाय्यकेन विचरन्पवर्गमार्गे ।
संसारपञ्कनिचये न पतत्यमूं ते
कामाक्षि गाढमवलम्ब्य कटाक्षयष्टिम् ॥ ४० ॥

कामाक्षि सन्ततमसौ हरिनीलरत्न-
स्तुम्भे कटाक्षरुचिपुङ्गमये भवत्याः ।
वदेष्वहृषि भक्तिनिगलैर्मम चित्तहृष्टी
स्तुम्भं च बन्धमपि मुञ्चति हस्त चित्रम् ॥ ४१ ॥

कामाक्षि काल्पयमपि सन्ततमङ्गनं च
विभ्रन्निर्गतरलोहृषि भवत्कटाक्षः ।
वैमल्यमम्बहमनङ्गनता च भूयः
स्थैर्यं च भक्तहृदयाय कथं ददाति ॥ ४२ ॥

मन्दस्मितस्तवकितं मणिकुण्डलांशु-
स्तोमप्रबालरुचिरं शिशिरीकृताशम् ।
कामाक्षि राजति कटाक्षरुचेः कदम्बम्
उद्यानमम्ब करुणाहरिणेषुगणायाः ॥ ४३ ॥

कामाक्षि तावककटाक्षमहेन्द्रनील-
सिंहासनं श्रितवतो मकरध्वजस्य ।

साम्राज्यमङ्गलविधौ मुणिकुण्डलश्रीः
नीराजनोऽसवतरङ्गितदीपमाला ॥ ४४ ॥

मातः स्फणं सपय मां तव वीक्षितेन
मन्दाम्बितेन सुजनैरपराम्बितेन ।
कामाम्बि कमतिमिरोऽकरभास्करेण
श्रेयस्करेण मधुपद्म्यतितस्करेण ॥ ४५ ॥

प्रेमापगापयसि मञ्जनमारचय
युक्तः स्मितान्शुकृतभस्मविलेपनेन ।
कामाम्बि कुण्डलमणिद्व्यतिभिर्जटालः
श्रीकर्णमेव भजते तव दृष्टिपातः ॥ ४६ ॥

कैबल्यादाय करुणारसकिंकराय
कामाम्बि कन्दलितविभ्रमशंकराय ।
आलोकनाय तव भङ्गशिवंकराय
मातर्नमोऽस्तु परतन्त्रितशंकराय ॥ ४७ ॥

साम्राज्यमङ्गलविधौ मकरध्वजस्य
लोलालकालिकृततोरणमाल्यशोभे ।
कामेश्वरि प्रचलद्वुपलवैजयन्ती-
चातुर्यमेति तव चङ्गलदृष्टिपातः ॥ ४८ ॥

मार्गेण मङ्गुकचकान्तितमोवृतेन
मन्दायमानगमना मदनातुरासौ ।
कामाङ्गि दृष्टिरयते तव शंकराय
सङ्केतभूमिचिरादभिसारिकेव ॥ ४९ ॥

ब्रीडनुवृत्तिरमणीकृतसाहचर्या
शैबालिताङ्गलरुचा शशिशेखरस्य ।
कामाङ्गि कान्तिसरसीङ्गदपाङ्गलक्ष्मीः
मन्दं समाश्रयति मञ्जनखेलनाय ॥ ५० ॥

काषायमङ्गुकमिव प्रकटङ्गदधानो
माणिक्यकुण्डलरुचिङ्गममताविरोधी ।
श्रुत्यन्तसीमनि रतः सूतराङ्गचकान्ति
कामाङ्गि तावककटाङ्गयतीश्वरोहसौ ॥ ५१ ॥

पाषाण एव हरिनीलमणिर्दिनेषु
प्रसन्नताङ्गकुवलयङ्गप्रकटीकरोति ।
नौमिक्तिको जलदमेचकिमा ततस्ते
कामाङ्गि शून्यमुपमनमपाङ्गलक्ष्म्याः ॥ ५२ ॥

शृङ्गारविभ्रमवती सूतराङ्गसलज्जा
नासाग्रमौक्तिकरुचा कृतमन्दहासा ।

श्यामा कटाक्षसूषमा तव युक्तमेतत्
कामाक्षि चूस्रति दिगम्बरवज्रविश्वम् ॥ ५३ ॥

नीलोत्पलेन मधुपेन च दृष्टिपातः
कामाक्षि तुल्य इति ते कथमामनन्ति ।
शैत्येन निन्दयति यदम्बहमिन्दुपादान्
पाथोरुहेण यदसौ कलहायते च ॥ ५४ ॥

उष्ठप्रभापटलविद्रुममुद्रिते ते
भ्रूल्लिवीचिसुभगे मुखकान्तिसिन्धौ ।
कामाक्षि वारिभरपूरणलम्बमान-
कालाम्बुवाहसरणिं लभते कटाक्षः ॥ ५५ ॥

मन्दस्मितैर्धवलिता मणिकुण्डलांशु-
सम्पर्कलोहितरुचिस्तुदपाङ्गधारा ।
कामाक्षि मल्लिकुसुमैर्नवपल्लवैश्च
नीलोत्पलैश्च रचितेव विभाति माला ॥ ५६ ॥

कामाक्षि शीतलकृपारसनिर्वासुः-
सम्पर्कपञ्चलरुचिस्तुदपाङ्गमाला ।
गोभिः सदा पुररिपोरभिलष्यमाणा
दूर्वाकदम्बकविडम्बनमातनोति ॥ ५७ ॥

हृत्पञ्कजं मम विकासयतु प्रमूत्र-
नृल्लासमुत्पलरुचेस्तमसां निरोद्धा ।
दोषानुषङ्गाजडतां जगतां धुनानः
कामाक्षि वीक्षणविलासदिनोदयस्ते ॥ ५८ ॥

चम्बुविमोहयति चन्द्रविभूषणस्य
कामाक्षि तावककटाक्षतमःप्ररोहः ।
प्रत्यङ्मुखं तु नयनं स्तिमितं मुनीनां
प्राकाशमेव नयतीति परं विचित्रम् ॥ ५९ ॥

कामाक्षि वीक्षणरुचा युधि निर्जितं ते
नीलोत्पलं निरवशेषगताभिमानम् ।
आगत्य तत्परिसरं श्रवणवतंस-
व्योजेन नूनमभयार्थनमातनोति ॥ ६० ॥

आश्चर्यमम्ब मदानाभ्युदयाबलम्बः
कामाक्षि चञ्चलनिरीक्षणविभ्रमस्ते ।
धैर्यं विधूय तनुते हृदि रागबन्धं
शस्त्रोस्तदेव विपरीततया मुनीनाम् ॥ ६१ ॥

जन्तोः सकृत्प्रणमतो जगदीदृतां च
तेजास्वितां च निशितां च मतिं सभायाम् ।

कामाङ्गि माङ्गिकवरीमिव वैखरीं च
लङ्गीं च पङ्कलयति ऋणवीङ्गं ते ॥ ७२ ॥

कादम्बिनी किमयते न जलानुषङ्गं
भृङ्गावली किमुररीकुरुते न पद्मम् ।
किं वा कलिन्दतनया सहते न भृङ्गं
कामाङ्गि निश्चयपदं न तवाङ्गिलङ्गीः ॥ ७३ ॥

काकालपावकतृणीकरणेऽपि दङ्गः
कामाङ्गि बालकसुधाकरशेखरस्य ।
अत्यन्तशीतलतमोऽप्यनुपारतं ते
चित्तं विमोहयति चित्रमयं कटाङ्गः ॥ ७४ ॥

कार्पण्यपूरपरिवर्धितमम्ब मोह-
कन्दोद्गतं भवमयं विषपादपं मे ।
तुङ्गं छिनत्तु तुहिनाद्रिसुते भवत्याः
काङ्क्षीपुरेश्वरि कटाङ्गकुठारधरा ॥ ७५ ॥

कामाङ्गि घोरभवरोगचिकित्सनार्थ-
मभ्यर्थ्य देशिककटाङ्गभिषक्प्रसादात् ।
तत्रापि देवि लभते सुकृती कदाचि-
दन्यस्य दुर्लभमपाङ्गमहौषधं ते ॥ ७६ ॥

कामाक्षि देशिककृपाङ्कुरमाश्रयन्तो
नानातपोनियमनाशितपाशबन्धाः ।
वासालयं तव कटाक्षममुं महान्तो
लब्ध्वा सुखं समाधियो विचरन्ति लोके ॥ ७७ ॥

साकृतसंलपितसञ्चतमुक्त्वाहासं
ब्रीडानुरागसहचारि विलोकनं ते ।
कामाक्षि कामपरिपन्थिनि मारवीर-
साम्राज्यविभ्रमदशां सफलीकरोति ॥ ७८ ॥

कामाक्षि विभ्रमवलैकनिधिर्विधाय
भ्रूल्लिचापकुटिलीकृतिमेव चित्रम् ।
स्वाधीनतां तव निनाय शशाङ्कमौले-
रङ्गार्धराज्यसुखलाभमपाङ्गवीरः ॥ ७९ ॥

कामाङ्कुरैकनिलयस्तव दृष्टिपातः
कामाक्षि भक्तमनसां प्रददातु कामान् ।
रागाश्रितः स्वयमपि प्रकटीकरोति
वैराग्यमेव कथमेष महामुनीनाम् ॥ ८० ॥

कालाम्बुवाहनिवहैः कलहायते ते
कामाक्षि कालिममदेन सदा कटाक्षः ।

চিত্রं तथापि नितराममुमेव दृष्ट्वा
सोऽकथं एव रमते किल नीलकण्ठः ॥ ११ ॥

कामाक्षि मन्मथरिपुं प्रति मारताप-
मोहान्धकारजलदागमनेन नृत्यन् ।
दुष्कर्मकण्डुकिकुलं कवलीकरोतु
व्यामिश्रमेचकरुचिस्तुदपाङ्गकेकी ॥ १२ ॥

कामाक्षि मन्मथरिपोरवलोकनेषु
कान्तं पयोजमिव तावकमक्षिपातम् ।
प्रेमागमो दिवसवद्विकचीकरोति
लज्जाभरो रजनिबन्धुकुलीकरोति ॥ १३ ॥

मूको विरिञ्चति परं पुरुषः कुरुपः
कन्दपति त्रिदशराजति किम्पचानः ।
कामाक्षि केवलमुपक्रमकाल एव
लीलातरङ्गितकटाक्षरुचः क्षणं ते ॥ १४ ॥

नीलालका मधुकरन्ति मनोज्ञनासा-
मुक्तारुचः प्रकटकन्दविसाङ्कुरन्ति ।
कारुण्यमस्र मकरन्दति कामकोटि
मन्ये ततः कमलमेव विलोचनं ते ॥ १५ ॥

आकाङ्क्ष्यामाणफलदानविचक्षणयाः ।
कामाक्षि तावककटाक्षककामधेनोः ।
सम्पर्क एव कथमस्य विमुक्तपाश-
बन्धाः स्फुटं तनुभृतः पशुतां त्यजन्ति ॥ १७ ॥

संसारघर्मपरितापजुषां नराणां
कामाक्षि शीतलतराणि तवेक्षितानि ।
चन्द्रातपन्ति घनचन्दनकर्दमन्ति
मुक्तागुणन्ति हिमवारिनिषेचन्ति ॥ १९ ॥

प्रेमाश्रुशशिसततस्रपितानि चित्रं
कामाक्षि तावककटाक्षनिरीक्षणानि ।
सन्धुक्ष्यन्ति मुहुरिन्धनराशिरीत्या
मारुहो मनसि मन्नाथचित्रानुम् ॥ १८ ॥

कालाङ्गनप्रतिभटं कमनीयकान्त्या
कन्दर्पतन्त्रकलया कलितानुभावम् ।
काञ्चीविहाररसिके कलुषातिदोरं
कल्लोलयस्य मयि ते करुणाकटाक्षम् ॥ १९ ॥

क्रान्तेन मन्नाथदेन विमोह्यमान-
स्वान्तेन चूततरुमूलगतस्य पुंसः ।

कास्तेन किञ्चिदवलोकय लोचनस्य
प्रास्तेन मां जननि काञ्चिपूरीविभूषे ॥ ८० ॥

कामाक्षि कोहपि सुजनाङ्गदपाङ्गसङ्गे
कर्णेन कन्दलितकालिमसम्प्रदायाः ।
उत्तंसकल्लितचकोरकुटुम्बपोषा
नञ्जन्दिवसप्रसवभूयना भवन्ति ॥ ८१ ॥

नीलोत्पलप्रसवकान्तिनिर्दशनेन
कारुण्यविभ्रमजुषा तव वीक्षणेन ।
कामाक्षि कर्मजलधेः कलशीसूतेन
पाशत्रयाद्वयममी परिमोचनीयाः ॥ ८२ ॥

अत्यन्तचञ्चलमकृत्रिममङ्गलं किं
व्यङ्कारभङ्गिरहिता किमु भृङ्गमाला ।
धूमाङ्कुरः किमु हताशनसङ्गहीनः
कामाक्षि नेत्ररुचिनीलिमकन्दली ते ॥ ८३ ॥

कामाक्षि नित्यमयमङ्गलिरस्तु मुक्ति-
बीजाय विभ्रममदोदयघूर्णिताय ।
कन्दर्पदर्पपुनरुद्भवसिद्धिदाय
कल्याणदाय तव देवि दृगङ्गलाय ॥ ८४ ॥

दर्पाङ्कुरो मकरकेतनविभ्रमाणां
निन्दाङ्कुरो विदलितोऽपलचातुरीणाम् ।
दीपाङ्कुरो भवतमिस्रकदम्बकानां
कामाङ्गि पालयतु मां त्वदपाङ्गपातः ॥ ८५ ॥

कैबल्यादिव्यामणिरोगहणपर्वतेभ्यः
कारुण्यनिर्भरपयःकृतमङ्गनेभ्यः ।
कामाङ्गि किङ्करितशङ्करमानसेभ्य-
स्तेभ्यो नमोऽस्तु तव वीक्षणविभ्रमेभ्यः ॥ ८६ ॥

अल्लीय एव नवमुत्पलमम्ब हीना
मीनस्य वा सरणिरम्बुरुहां च किं वा ।
दूरे मृगीदृगसमङ्गसमङ्गनं च
कामाङ्गि वीक्षणरुचौ तव तर्कयामः ॥ ८७ ॥

मिश्रीभवाक्षरलपञ्चिकलशङ्करोरस्-
त्रीमाङ्गणे किमपि रिञ्चणमादधानः ।
हेलावधृतललितश्रवणोऽपलोऽसौ
कामाङ्गि बाल इव राजति ते कटाङ्गः ॥ ८८ ॥

श्रीटिकरोति विदुषां नवसृष्टिधाटी-
चूताटवीषु बुधकौकिललाल्यमानम् ।

माध्वीरसं परिमलं च निरर्गलं ते
कामाक्षि वीक्षणविलासवसन्तलक्ष्मीः ॥ ८९ ॥

कूलंकषं वितनुते करुणाम्बुवर्षी
सारस्वतं सुकृतिनः सुलभं प्रवाहम् ।
तुच्छीकरोति यमुनाम्बुतरङ्गभङ्गीं
कामाक्षि किं तव कटाक्षमहाम्बुवाहः ॥ ९० ॥

जगति देवि करुणाशुकसुन्दरी ते
ताट्श्रकरत्नरुचिदाडिमखण्डशोणे ।
कामाक्षि निर्भरकटाक्षमरीचिपुङ्गु-
माहेन्द्रनीलमणिपङ्कुरमध्यभागे ॥ ९१ ॥

कामाक्षि संकुबलयस्य सगोत्राभावा-
दाक्रामति श्रुतिमसौ तव दृष्टिपातः ।
किञ्च स्फुटं कुटिलतां प्रकटीकरोति
भ्रूल्लरीपरिचितस्य फलं किमेतत् ॥ ९२ ॥

एषा तवाक्षिसुषमा विषमायुधस्य
नाराचवर्षलहरी नगराजकन्ये ।
शङ्के करोति शतधा हृदि धैर्यमुद्रां
श्रीकामकोटि यदसौ शिशिरांशुमौलेः ॥ ९३ ॥

वाणेन पुष्पधनुषः परिकल्प्यमान-
त्राणेन भक्तमनसां करुणाकरेण ।
कोणेन कोमलदृशस्तव कामकोटि
शोणेन शोषय शिवे मम शोकसिन्धुम् ॥ १४ ॥

मारद्रहा मुकुटसीमनि लाल्यमाने
मन्दाकिनीपयसि ते कुटिलं चरिष्णुः ।
कामाक्षि कोपरभसाद्वलमानमीन-
सन्देहमङ्कुरयति क्षणमक्षि पातः ॥ १५ ॥

कामाक्षि संवलितमौक्तिककुण्डलांशु-
चण्डिसतश्रवणचामरचातुरीकः ।
स्तम्भे निरन्तरमपाङ्गमये भवत्या
वदधश्चकास्ति मकरध्वजमउहस्ती ॥ १६ ॥

यावत्कटाक्षरजनीसमयागमन्ते
कामाक्षि तावदचिरान्नमतां नराणाम् ।
आविर्भवत्यमृतदीधितिबिम्बमश्व
संविन्नुयं हृदयपूर्वगिरीन्द्रशृङ्गे ॥ १७ ॥

कामाक्षि कल्लविटपीव भवत्कटाक्षे
दिंसूः समस्तविभवं नमतां नराणाम् ।

ভৃঙ্গস্য নীলনলিনস্য চ কান্তিসম্প-
ৎসর্বস্বমেব হরतीति परं विचित्रम् ॥ ९८ ॥

अत्यन्तशीतलमनर्गलकर्मपाक-
काकोलहारि सुलभं सुमनोभिरेतत् ।
पीयूषमेव तव वीक्षणमस्र किन्तु
कामाक्षि नीलमिदमित्यमेव भेदः ॥ ९९ ॥

अञ्जातभक्तिरसमप्रसरद्विवेक-
मत्यन्तगर्वमनधीतसमस्तशस्त्रम् ।
अप्राप्तसत्यमसमीपगतं च मुक्तेः
कामाक्षि नैव तव स्पृहयति दृष्टिपातः ॥ १०० ॥

(कामाक्षि मामवतु ते करुणाकटाक्षः)
पातेन लोचनरुचेस्तव कामकोटि
पोतेन पतकपयोधिभयातुराणाम् ।
पूतेन तेन नवकाञ्चनकुण्डलांशु-
वीतेन शीतलय भूधरकन्यके माम् ॥ १०१ ॥

{कटाक्षशतकं सम्पूर्णम् ॥}

{॥ मन्दस्मितशतकम् ॥}

बध्नीमो वयमङ्गलिं प्रतिदिनं बन्धच्छिदे देहिनां

कन्दर्पागमतन्त्रमूलगुरवे कल्याणकेलीभुवे ।

कामाक्ष्या घनसारपुङ्गरजसे कामद्रुहश्चक्षुषां

मन्दारस्तवकप्रभामदमुषे मन्दस्मितज्योतिषे ॥ १ ॥

सश्रीचे नवमल्लिकासुमनसां नासाग्रमुक्तामणे-

राचार्याय मृगालकाण्ठमहसां नैसर्गिकाय द्विषे ।

स्वर्धुन्या सह युष्मेन हिमरुचेरर्धासनाध्यासिने

कामाक्ष्याः स्मितमङ्गुरीधवलिमाद्वैताय तस्मै नमः ॥ २ ॥

कर्पूरद्विचातुरीमतितरामल्लियसीं कुर्वती

दोर्भाग्योदयमेव संविदधती दोषाकरीणां त्रिषाम् ।

म्बुल्लानेव मनोज्ञमल्लिनिकरान्फुल्लानपि व्यङ्गती

कामाक्ष्या मृदुलस्मितांशुलहरी कामप्रसूरस्तु मे ॥ ३ ॥

या पीनस्तनमगुलोपरि लसत्कर्पूरलेपायते

या नीलेक्षणरात्रिकान्तितिष्ठु ज्योत्स्नाप्ररोहायते ।

या सौन्दर्यधुनीतरङ्गततिष्ठु ब्यालोलहंसायते

कामाक्ष्याः शिशिरीकरोतु हृदयं सा मे स्मितप्राचुरी ॥ ४ ॥

येषां गच्छति पूर्वपङ्कसरणिं कौमुद्वतः श्वेतिमा

येषां सन्ततमारुरुक्कति तुलाकम्प्यां शरच्छ्रमाः ।
येषामिच्छति कम्बुरप्यसुलभामन्तेवसंप्रक्रियां
कामाक्ष्या ममतां हरन्तु मम ते हासत्रिषामञ्कुराः ॥ ५ ॥

आशासीमसु सन्ततं विदधती नैशाकरीं व्याक्रियां
काशानामभिमानभङ्गकलनाकौशल्यामविभ्रती ।
ईशानेन विलोकिता सकुतुकं कामाक्षि ते कल्मष-
क्लेशापयकरी चकास्ति लहरी मन्दस्मितज्योतिषाम् ॥ ६ ॥

आरुचस्य समुन्नतस्तनतटीसाम्राज्यासिंहासनं
कन्दर्पस्य विभोर्जगत्प्रयप्रकट्यमुद्रानिधेः ।
यस्याश्चामरचातुरीं कलयते रश्मिच्छटा चण्डला
सा मन्दस्मितमङ्गुरी भवतु नः कामाय कामाक्षि ते ॥ ७ ॥

शम्भोर्या परिरस्तसम्भ्रमविधौ नैर्मल्यसीमानिधिः
गैर्वागीव तरङ्गिणी कृतमृदुस्यन्दां कलिन्दान्नुजाम् ।
कल्पाशीकुरुते कलञ्कसुषमां कर्णस्थलीचुम्बिनीं
कामाक्ष्याः स्मितकन्दली भवतु नः कल्याणसन्दोहिनी ॥ ८ ॥

जेतुं हारलतामिव स्तनतटीं संजग्मुषी सन्ततं
गन्तुं निर्मलतामिव द्विगुणितां मग्ना कृपाम्ब्रोतसि ।
लब्धुं विस्मयनीयतामिव हरं रागाकुलं कुर्वती

मङ्गुस्ते स्मितमङ्गुरी भवभयं मत्नातु कामाङ्गि मे ॥ ९ ॥

श्वेतापि प्रकटं निशाकररुचां मालिन्यामतस्वती
शीतापि स्मरपावकं पशुपतेः सन्धुक्कयन्ती सदा ।
स्वाभाव्यादधराश्रितापि नमतामुच्चैर्दिशन्ती गतिं
कामाङ्गि स्फुटमन्तरा स्फुरतु नस्तुगन्धहासप्रभा ॥ १० ॥

वङ्गश्रीसरसीजले तरलितभ्रूवल्लिकल्लोलिते
कालिम्ना दधती कटाङ्गजनुष्मा माधुरतीं व्यापृतिम् ।
निर्निद्रामलपुञ्जरीककुहनापाण्डित्यमाविभ्रती
कामाङ्ग्याः स्मितचातुरी मम मनः कातर्यमुगूलयेत् ॥ ११ ॥

नित्यं बाधितबन्धुजीवमधरं मैत्रीदुष्मं पल्लवैः
शुद्धस्य द्विजमण्डलस्य च तिरस्कर्तारमप्याश्रिता ।
या वैमल्यवती सदैव नमतां चेतः पुनीतेतरां
कामाङ्ग्या हृदयं प्रसादयतु मे सा मन्दहासप्रभा ॥ १२ ॥

द्रह्यन्ती तमसे मुखः कुमुदिनीसाहाय्यमाविभ्रती
याञ्छी चन्द्रकिशोरशेखरवपुःसौधाङ्गणे प्रेङ्गणम् ।
ज्जानान्शोनिधिबीचिकां सुमनसां कूलङ्कशां कुर्वती
कामाङ्ग्याः स्मितकौमुदी हरतु मे संसारतापोदयम् ॥ १३ ॥

काश्मीरद्रवधातुकर्दमरुचा कल्पासतां विभ्रती
हंसैर्धैरिव कुर्वती परिचितीं हारीकुतैर्मौञ्जिकैः ।
बम्होजन्मत्तुषारशैलकटके संचारमातृवती
कामाक्ष्या मृदुलस्मितद्व्यतिमयी भागीरथी भासते ॥ १४ ॥

कम्होर्बंशपरम्परा इव कृपासन्तानवल्लीभुवः
सम्भुल्लसुवका इव प्रसमरा मूर्ताः प्रसादा इव ।
वाक्पीयूषकणा इव त्रिपथगापर्यायभेदा इव
ब्राजन्ते तव मन्दहासकिरणाः काञ्चीपुरीनायिके ॥ १५ ॥

बम्होजे घनसारपत्ररचनाभङ्गीसपत्नायिता
कर्णे मौञ्जिकहारयष्टिकिरणव्यापारमुद्रायिता ।
उष्ठश्रीनिकुरुम्हपल्लवपुटे प्रेङ्खं प्रसूनायिता
कामाक्षि स्फुरतां मदीयहृदये त्वन्मन्दहासप्रभा ॥ १६ ॥

येषां विन्दुरिवोपरि प्रचलितो नासाग्रमुक्तामणिः
येषां दीन इवाधिकर्षमयते हारः करालम्हनम् ।
येषां बन्धुरिवोष्ठयोररुणिमा धत्ते स्वयं रङ्गनं
कामाक्ष्याः प्रभवन्तु ते मम शिवोन्नासाय हासाङ्कुराः ॥ १७ ॥

या जाड्याम्हनिधिं क्षिणेति भजतां वैरायते कैरवैः
नित्यं यां नियमेन या च यतते कर्तुं त्रिनेत्रोत्सवम् ।

ক্ষীরং दूरत एव तिष्ठतु कथं वैमल्यमात्रादिदं
मातस्ते सहपाठवीथिमयतां मन्दस्मितैर्मङ्गुलैः ।
किं चेयं तु भिदास्ति दोहनवशादेकं तु संजायते
कामास्मि स्वयमर्थितं प्रणमतामन्यत्तु दोह्यते ॥ २७ ॥

कर्पूरैरमृतैर्जगज्जननि ते कामास्मि चन्द्रातपैः
मुक्ताहारगुणैर्मङ्गलबलयैर्मुक्कस्मितश्रीरियम् ।
श्रीकाष्ठीपुरनायिके समतया संसृयते सज्जनैः
तताद्भ्रम तापशान्तिविधये किं देवि मन्दायते ॥ २८ ॥

मध्येगर्भितमङ्गुवाक्यलहरीमाध्वीवरीशीतला
मन्दारस्तवकायते जननि ते मन्दस्मितांशुच्छटा ।
यस्या वर्धयितुं मुहूर्तिकसनं कामास्मि कामद्रुहो
बल्लुवीक्षणविभ्रमव्यातिकरो वासन्तमासायते ॥ २९ ॥

विश्वोष्ठद्व्यतिपुङ्गरङ्गितरुचिस्त्रुण्णन्दहासच्छटा ।
कल्याणं गिरिसार्वभौमतनये कल्लोलयत्राशु मे ।
फुल्लगुल्लिपिनद्धहल्लकमयी मालेव या पेशला
श्रीकाष्ठीश्वरि मारमर्दितूरुरोमध्ये मुहूर्लम्बते ॥ ३० ॥

विभ्राणा शरदद्भ्रविभ्रमदशां विद्योतमानाप्यसो
कामास्मि स्मितमङ्गुरी किरति ते कारुण्यधारारसम् ।

आश्चर्यं शिशिरीकरोति जगतीशचालोक्य चैनामहो
कामं खेलति नीलकण्ठहृदयं कौतूहलान्दोलितम् ॥ २७ ॥

प्रेङ्खण्येप्रौढकटाक्षकुङ्कुहरेषुत्यच्छुच्छायितं
वज्रेन्दुच्छविसिन्धुवीचिनिचये फेनप्रतानायितम् ।
नैरन्तर्गविजृम्भितस्तनतटे नैचालपट्टायितं
कालुष्यं कवलीकरोतु मम ते कामाक्षि मन्दस्मितम् ॥ २८ ॥

पीयूषं तव मन्त्रस्मितमिति व्यथैव सापप्रथा
कामाक्षि ध्रुवमीदृशं यदि भवेदेतत्कथं वा शिवे ।
मन्दारस्य कथालवंग न सहते मथ्नाति मन्दाकिनी-
मिन्दुं निन्दति कीर्तितेहपि कलशीपाथोधिमीर्ष्यायते ॥ २९ ॥

विश्वेषां नयनोत्सवंग वितनुतां विद्योततां चन्द्रमा
विख्यातो मदनान्तकेन मुकुटीमध्ये च संमान्यताम् ।
आः किं जातमनेन हाससुषमामालोक्य कामाक्षि ते
कालङ्कीमबलम्बते खलु दशां कल्पाशहीनोहप्यसौ ॥ ३० ॥

चेतः शीतलयन्तु नः पशुपतेरानन्दजीवातवो
नम्राणां नयनाध्वसीमसु शरच्छद्रातपोपक्रमाः ।
संसारार्थसरोरुहाकरखलीकारे तुषारोत्कराः
कामाक्षि स्मरकीर्तिवीजनिकराङ्गुन्दहासाङ्कुराः ॥ ३१ ॥

कर्मोघाथ्यतमःकचकचिकरान्कामाङ्गि संचिन्तये
द्वन्द्वस्मितरोचिषां त्रिभुवनक्षेमंकरानङ्कुरान् ।
ये वक्त्रं शिशिरश्रियो विकसितं चन्द्रातपासोरुह-
द्वेषोद्धेषोणचातुरीमिव तिरस्कर्तुं परिष्कर्वते ॥ ७२ ॥

कुर्युर्नः कुलशैलराजतनये कुलंकषं मङ्गलं
कुन्दस्पर्धनचूङ्गवस्तव शिवे मन्दस्मितप्रक्रमाः ।
ये कामाङ्गि समस्तसाङ्गिनयनं सन्तोषयन्तीश्वरं
कपूर्प्रकरा इव प्रसृमराः पुंसामसाधारणाः ॥ ७३ ॥

कक्षेण स्वपयस्व कर्मकुहनादोरेण मारागम-
व्याख्याशिङ्गणदीप्तितेन विदुषामङ्गीगलङ्गीपुषा ।
कामाङ्गि स्मितकन्दलेन कलुषस्फाटक्रियाचूङ्गुना
कारुण्यामृतवीचिकाविहरणप्राचूर्यधुर्येण माम् ॥ ७४ ॥

द्वन्द्वस्मितकन्दलस्य नियतं कामाङ्गि शङ्कामहे
विश्वः कश्चन नूतनः प्रचलितो नैशाकरः शीकरः ।
किञ्च ऋषीरपयोनिधिः प्रतिनिधिः स्वर्वाहिनीवीचिका-
विवेकान्कोऽपि विदुष एव कुहना मल्लिमतल्लीरुचः ॥ ७५ ॥

द्वन्द्वमार्कनिर्गर्गकर्कशमहस्सम्पर्कतपतं मिल-
पञ्चकं शङ्करवल्लभे मम मनः काङ्क्षीपुरालङ्क्रिये ।

अस्य त्र्यम्बुलस्मिताम्तरसे मञ्जुत्वा विधुय व्याथा-
मानन्दोदयसौधशृङ्गापदवीमारोढुमाकाञ्छति ॥ ७६ ॥

नम्रागां नगराजशेखरसूते नाकालयानां पुरः
कामाक्षि त्वरया विपंप्रशमेन कारुण्यधाराः किरन् ।
आगच्छस्तमनुग्रहं प्रकटयन्नानन्दबीजानि ते
नासीरे मृदुहास एव तनुते नाथे सुधाशीतलः ॥ ७७ ॥

कामाक्षि प्रथमानविभ्रमनिधिः कन्दर्पदर्पप्रसूः
मुक्लुप्ते मृदुहास एव गिरिजे मुञ्जातु मे किञ्चिषम् ।
यं द्रष्टुं विहिते करग्रह उमे शङ्कुस्रपामीलितं
स्वैरं कारयति स्म ताण्डवविनोदानन्दिना तण्डुना ॥ ७८ ॥

म्बुक्ष्णं केनचिदेव धीरमनसा कुत्रापि नानाजनैः
कर्मग्रन्थिनियन्त्रितैरसुगमं कामाक्षि सामान्यतः ।
मुक्लुप्तेऽष्टौमशक्यमेव मनसा मृत्सय मे मौञ्जिकं
मार्गं दर्शयतु प्रदीप इव ते मन्दस्मितश्रीरियम् ॥ ७९ ॥

ज्योत्स्नाकाञ्छिभिरेव निर्मलतरं नैशाकरं मण्डलं
हंसैरेव शरद्विलाससमये व्याकोचमञ्जोरुहम् ।
स्वच्छैरेव विकस्यैरुडुणैः कामाक्षि विश्वं दिवः
पुण्यैरेव मृदुस्मितैस्तव मुखं पुञ्जाति शोभाभरम् ॥ ८० ॥

मानग्रन्थिविधुत्तुदेन रत्नसादास्वादयमाने नव-

प्रेमाडम्बरपूणिमाहिमकरे कामाक्षि ते तत्क्षणम् ।

आलोक्य स्मितचन्द्रिकां पुनरिमामुन्मीलनं जग्मुषीं

चेतः शीलयते चकोरचरितं चन्द्रार्धचूडामणेः ॥ ४१ ॥

कामाक्षि स्मितमङ्गुरीं तव भजे यस्याङ्घ्रियामङ्कुरा-

नापीनस्तनपानलालसतया निष्शङ्कमङ्केशयः ।

ऊर्ध्वं वीक्ष्य विकर्षति प्रसमरानुदामया शुभया

सूनूसूते विसशङ्कयाशु कुहनादस्तावलग्रामणीः ॥ ४२ ॥

गाताश्लेषविमर्दसञ्जमवशाद्दुदाममुक्तागुण-

प्रालम्बे कुचकुम्भयोर्विगलिते दम्बद्विषो बम्बसि ।

या सथ्येन पिनह्यति प्रचुरया भासा तदीयां दशां

सा मे खेलतु कामकोटि हृदये सान्द्रस्मितांशुच्छटा ॥ ४३ ॥

मन्दारे तव मन्त्रस्मितरत्नां मांसर्यमालोक्यते

कामाक्षि स्मरशासने च नियतो रागोदयो लम्ब्यते ।

चान्द्रीषु ह्यतिमङ्गुरीषु च महान्धेषाङ्कुरो दृश्यते

शुद्धानां कथमीदृशी गिरिसूतेऽतिशुद्धा दशा कथ्यताम् ॥ ४४ ॥

पीयूषं खलु पीयते सुरजनैर्दुर्गाम्बुधिर्मथ्यते

माहेशैश्च जटाकलापनिगडैर्मन्दाकिनी नह्यते ।

शीतांशुः परिभूयते च तमसा तस्मादनेतादृशी
कामाक्षि स्मितमङ्गुरी तव वदोवैदङ्ग्यमूल्लङ्घते ॥ ४५ ॥

आशङ्के तव मन्दहासलहरीमन्यादृशीं चन्द्रिका-
मेकाक्षेशकुटुम्बिनि प्रतिपदं यस्यः प्रभासंगमे ।
वक्षोजाम्बुरुहे न ते रचयतः कांचिदशां कौञ्जली-
मास्यास्तोरुहमम्ब किंच शनकैरालम्बते फुल्लताम् ॥ ४६ ॥

आस्तीर्णाधरकान्तिपल्लवचये पातं मुहूर्जम्बुषी
मारद्रोहिणि कन्दलंस्मरशरङ्गालावलीर्वाङ्गुती ।
निन्दन्ती घनसारहारबलयज्योत्स्नामृगालानि ते
कामाक्षि स्मितचातुरी विरहिणीरीतिं जगाहेतराम् ॥ ४७ ॥

सूर्यालोकविधौ विकासमधिकं यास्ती हरन्ती तम-
स्मन्दोहं नमतां निजस्मरणतो दोषाकरद्वेषिणी ।
निर्यास्ती वदनारविन्दकुहरान्निधूतजाड्या नृगां
श्रीकामाक्षि तव स्मितद्व्यतिमयी चित्रीयते चन्द्रिका ॥ ४८ ॥

कुष्ठीकुर्युरमी कुबोधघटनामस्मन्नोमाथिनीं
श्रीकामाक्षि शिवंकरास्तव शिवे श्रीमन्दहासाङ्कुराः ।
ये तवन्ति निरन्तरं तरुणिमस्तम्बेरमग्रामणी-
कुम्बद्वन्द्वविडम्बिनि स्तनतटे मुञ्जाकुथाडम्बरम् ॥ ४९ ॥

प्रेङ्खन्तः शरदम्बुदा इव शनैः प्रेमामिलैः प्रेरिता
मञ्जुस्तो मन्दनारिकठसुषमासिन्धौ मुहूर्मसुरम् ।
श्रीकामाङ्गि तव स्मितांशुनिकराः श्यामायमानश्रियो
नीलाञ्जोधरनैपुणीं तत इतो निर्निद्रयन्त्यङ्गसा ॥ ५० ॥

व्यापारं चतुराननैकविहृतौ व्याकुर्वती कुर्वती
रुद्राङ्गग्रहणं महेशि सततं वाग्मिकल्लोलिता ।
उत्फुल्लं धवलारविन्दमधरीकृत्य स्फुरन्ती सदा
श्रीकामाङ्गि सरस्वती विजयते त्र्यम्बहासप्रभा ॥ ५१ ॥

कर्पूरद्व्यतितस्करेण महसा कल्पाषयत्याननं
श्रीकाङ्क्षीपुरनायिके पतिरिव श्रीमन्दहासोऽपि ते ।
आलिङ्गत्यतिपीवरां स्तनतटीं विस्वाधरं चूमति
प्रीतं रागभरं व्यनक्ति मनसो धैर्यं धुनीतेतराम् ॥ ५२ ॥

वैशद्येन च विश्वतापहरणक्रीडापटीयस्तया
पाण्डित्येन पटेलिमेन जगतां नेत्रोऽसरोऽपादेन ।
कामाङ्गि स्मितकन्दलैस्तव तुलामारोतुमुद्योगिनी
ज्योत्स्नासौ जलराशिपोषणतया दृष्यां प्रपन्ना दशाम् ॥ ५३ ॥

लावण्याम्बुजिनीम्गालबलयैः शृङ्गारगन्धद्विप-
ग्रामण्यः श्रुतिचामरैस्तुङ्गिभस्वाराज्यतेजोऽङ्कुरैः ।

आनन्दामृतसिन्धुवीचिपृषतैरास्याञ्जहंसैस्तव

श्रीकामाक्षि मथान मन्दहसितैर्मङ्कं मनःकण्ठम् ॥ ५४ ॥

उत्तुङ्गस्तनमगुलीपरिचलगाणिक्यहारच्छटा-

चण्डच्छेणिमपुङ्गुमध्यसरणिं मातः परिक्लुर्वती ।

या वैदङ्ग्यमुपैति शंकरजटाकान्तरवाटीपत-

ंस्वर्वापीपयसः स्मितद्व्यतिरसौ कामाक्षि ते मङ्गुला ॥ ५५ ॥

सन्नामैकजुषा जनेन सुलभं संसृचयन्ती शनै-

रुत्तुङ्गस्य चिरादनुग्रहतरोरुपपंस्यमानं फलम् ।

प्राथम्येन विकस्वरा कुसुमवप्रागन्त्यमभ्येयुषी

कामाक्षि स्मितचातुरी तव मम स्फेमङ्करी कल्लताम् ॥ ५६ ॥

धानुक्लाग्रसरस्य लोलकुटिलभ्रूलेखया विभ्रतो

लीलालोकशिलीमुखं नववयस्साश्राज्यलम्बिपुषः ।

जेतुं मन्मथमर्दिनं जननि ते कामाक्षि हासः स्वयं

वन्नुर्विभ्रमभ्रूभ्रतो वितनुते सेनापतिप्रक्रियाम् ॥ ५७ ॥

यन्नाकम्पत कालकूटकवलीकारे चुचुस्वे न यद्-

ग्लान्या चम्बुषि ऋषितानलशिखे रुद्रस्य तन्नादृशम् ।

चेतो यंप्रसभं स्मरञ्जरशिथिञ्जालेन लेलिह्यते

तंकामाक्षि तव स्मितांशुकलिकाहेलाभवं प्राभवम् ॥ ५८ ॥

सञ्जिन्नेव सुपर्वलोकतटिनी वीचीचैयैर्यामूनैः
संमिश्रेव शशाङ्कदीप्तिलहरी नीलैर्महानीरदैः ।
कामाङ्गि स्फुरिता तव स्मितरुचिः कालाङ्गनस्पर्धिना
कालिम्ना कचरोचिषां व्यतिकरे काञ्चिदशामश्रुते ॥ ५९ ॥

जानीमो जगदीश्वरप्रणयिनि त्वग्नन्दहासप्रभां
श्रीकामाङ्गि सरोजिनीमभिनवामेषा यतः सर्वदा ।
आस्येन्दोरवलोकन पशुपतेरभ्येति सम्फुल्लतां
तन्द्रालुप्तदभाव एव तनुते तद्वैपरीत्यक्रमम् ॥ ६० ॥

याञ्ची लोहितिमानमद्रतटिनी धातुच्छटाकदमैः
भाञ्ची बालगभस्तिमालिकिरणैर्मेघावली शारदी ।
विश्वैर्द्युतिपुङ्गुचुम्बनकलाशोणायमानेन ते
कामाङ्गि स्मितरोचिषा समदशामारोत्तुमाकाङ्क्षते ॥ ६१ ॥

श्रीकामाङ्गि मुखेन्दुभूषणमिदं मन्दस्मितं तावकं
नेत्रानन्दकरं तथा हिमकरो गच्छेद्यथा तिग्मताम् ।
शीतं देवि तथा यथा हिमजलं सन्तापमुद्रास्पदं
श्वेतं किञ्च तथा यथा मलिनतां धत्ते च मुञ्जामणिः ॥ ६२ ॥

त्वग्नन्दस्मितमङ्गुरीं प्रसृमरां कामाङ्गि चन्द्रातपं
सन्तः सन्ततमामनन्त्यमलता तल्लम्बणं लम्ब्यते ।

अस्माकं न धूनोति तापकमधिकं धूनोति नाभ्यन्तरं
ध्वान्तं तंखलु दुःखिनो वयमिदं केनोति नो विद्महे ॥ ७३ ॥

नमस्य प्रणयप्ररुचकलहृच्छेदाय पादाब्जयोः
मन्दं चन्द्रकिशोरशेखरमणैः कामाक्षि रागेण ते ।
बन्धुकप्रसवश्रियं जितवतो वंहीयसीं तादृशीं
विश्वोष्ठस्य रुचिं निरस्य हसितज्योत्स्ना वयस्यायते ॥ ७४ ॥

मुक्तानां परिमोचनं विदधतस्तुं प्रीतिनिष्पादिनी
भूयो दूरत एव धृतमरुतस्तुं पालनं त्वती ।
उद्धृतस्य जलान्तरादविरतं तद्दूरतां जग्मुषी
कामाक्षि स्मितमङ्गुरी तव कथं कश्चोस्तुलामश्रुते ॥ ७५ ॥

श्रीकामाक्षि तव स्मितद्व्यतिवरीवैदण्ड्यलीलायितं
पश्यन्तोऽपि निरन्तरं सुविमलमन्या जगन्नुले ।
लोकं हासयितुं किमर्थमनिशं प्राकाश्यामातवते
मन्दाक्षं विरह्य मङ्गलतरं मन्दारचन्द्रादयः ॥ ७६ ॥

क्षीराब्धेरपि शैलराजतनये त्रुण्णुन्दहासस्य च
श्रीकामाक्षि बलम्बिमोदयनिधेः किञ्चिद्विदां ब्रूमहे ।
एकस्मै पुरुषाय देवि स ददौ लक्ष्मीं कदाचिंपुरा
सर्वेभ्योऽपि ददात्यसौ तु सततं लक्ष्मीं च वागीश्वरीम् ॥ ७७ ॥

श्रीकाष्ठीपुररत्नदीपकलिके तान्येव मेनात्तुजे
चाकोराणि कुलानि देवि सुतरां धन्यानि मन्यामहे ।
कम्पातीरकुटुम्बचक्रमकलाचूष्णी चक्षुपुटेः
नित्यं यानि तव स्मितेन्दुमहसामास्वादमातृवते ॥ ७८ ॥

शैत्यप्रक्रममाश्रितोऽपि नमतां जाड्यप्रथां धूनयन्
नैर्मल्यं परमं गतोऽपि गिरिशं रागाकुलं चारयन् ।
लीलालापपुरस्सरौऽपि सततं वाचंयमान्प्रीणयन्
कामाक्षि स्मितरोचिषां तव समुल्लासः कथं वर्णयते ॥ ७९ ॥

श्रीकाष्ठीचङ्गलमेखलामुखरितं लीलागतं मन्त्रं
भ्रूल्लीचलनं कटाक्षबलनं मन्दाक्षवीक्षाचणम् ।
यद्वैदफ्यमुखेन मन्त्रथरिपुं संमोहयन्त्यङ्गसा
श्रीकामाक्षि तव स्मिताय सततं तस्मै नमस्कूर्महे ॥ ९० ॥

श्रीकामाक्षि मनोज्ञमन्दहसितज्योतिष्प्ररोहे तव
स्फीतश्वेतिमसार्वभौमसरणिप्रागल्भ्यमभ्येयुषि ।
चन्द्रोऽयं युवराजतां कलयते चेटीधुरं चन्द्रिका
शुद्धा सा च सुधावरी सहचरीसाधर्म्यमालम्बते ॥ ९१ ॥

ज्योत्स्ना किं तनुते फलं तनुमतामौल्यप्रशान्तिं विना
तुन्दस्मितरोचिषा तनुमतां कामाक्षि रोचिष्नुना ।

सन्तापो विनिवार्यते नववयः प्राचूर्यमञ्कूर्यते
सौन्दर्यं परिपूर्यते जगति सा कीर्तिश्च संचार्यते ॥ १२ ॥

वैमल्यं कुमुदश्रियां हिमरुचः काञ्चैव सन्धुक्ष्यते
ज्योत्स्नारोचिरपि प्रदोषसमयं प्राप्यैव सम्पद्यते ।
स्वच्छत्रं नवमौक्तिकस्य परमं संस्कारतो दृश्यते
कामाक्ष्याः स्मितदीप्तिर्विशदिमा नैसर्गिको भासते ॥ १३ ॥

प्राकाश्यां परमेश्वरप्रणयिनि त्वन्मन्दहासश्रियः
श्रीकामाक्षि मम क्षिणोतु ममतावैचक्ष्णीमक्षयाम् ।
यद्गीत्येव निलीयते हिमकरो मेघोदरे शुक्तिका-
गर्भे मौक्तिकमण्डली च सरसीमध्ये म्णाली च सा ॥ १४ ॥

हेरुषे च गुहे हर्षभरितं वांसल्यमञ्कूरयत्
मारद्रोहिणि पूरुषे सहभुवंग्रेमाञ्कुरंगव्यङ्गयत् ।
आनन्देषु जनेषु पूर्णकरुणवैदण्ड्यमुत्तालयत्
कामाक्षि स्मितमङ्गसा तव कथंकारंगमया कथ्यते ॥ १५ ॥

सङ्क्रुद्धद्विजराजकोहप्यविरतं कुबन्धिवैजैः संगमं
वाणीपद्धतिदूरगोहपि सततं तंसहचर्यं बहन् ।
अश्रान्तं पशुदुर्लभोहपि कलयन्पतौ पशूनां रतिं
श्रीकामाक्षि तव स्मितामृतसस्यन्दो मयि स्पन्दताम् ॥ १६ ॥

श्रीकामाक्षि महेश्वरे निरुपमप्रेमाङ्कुरप्रक्रमम्
नित्यं यः प्रकटीकरोति सहजामुनिद्रयन्माधुरीम् ।
तत्रादृक्त्व मन्दहासमहिमा मातः कथं मानितां
तन्मूर्धा सुरनिम्नगां च कलिकामिन्दोश्च तां निन्दति ॥ ११ ॥

ये माधुयविहारमण्टपभूवो ये शैत्यमुद्राकरा
ये वैशद्यदशाविशेषसुभगान्ते मन्दहासाङ्कुराः ।
कामाक्ष्याः सहजं गुणत्रयमिदं पर्यायतः कुर्वतां
वागीशुस्फनडम्बरे च हृदये कीर्तिप्ररोहे च मे ॥ १८ ॥

कामाक्ष्या मृदुलस्मितांशुनिकरा दम्फास्तके वीक्षणे
मन्दाम्बुग्रहिला हिमद्व्यतिमयूथाम्बेपदीम्फाङ्कुराः ।
दाम्फ्यं पम्बलयन्तु माम्फिकशुड्राम्फाभवं वाम्फु मे
सूम्ब्यं मोम्फपथं निरीम्फितुमपि प्रम्फालयेयुर्मनः ॥ १९ ॥

जात्या शीतशीतलानि मधुराण्येतानि पूतानि ते
गाङ्गानीव पर्यांसि देवि पटलान्यल्लस्मितज्योतिषाम् ।
एनःपञ्कपरम्परामलिनितामेकाक्षनाथप्रिये
प्रङ्गानांसूतरां मदीयधिषणां प्रम्फालयन्तु ऋणात् ॥ ८० ॥

अश्रान्तं परतन्त्रितः पशुपतिस्त्रुण्णन्दहासाङ्कुरैः
श्रीकामाक्षि तदीयवर्णसमतासङ्गेन शङ्कामहे ।

इन्दुं नाकधुनीं च शेखरयते मालां च धत्ते नवैः
वैकुण्ठैरवकुण्ठनं च कुरुते धूलीचयैर्तास्मिनैः ॥ ८१ ॥

श्रीकाष्ठीपुरदेवते मृद्वचस्सौरभ्यमुद्रास्पदं
प्रौढप्रेमलतानवीनकुसुमं मन्दस्मितं तावकम् ।
मन्दं कन्दलति प्रियस्य वदनालोके समाभाषणे
प्लक्ष्णे कुङ्कुलति प्ररुचपुलके चाश्लोषणे फुल्लति ॥ ८२ ॥

किं त्रैश्रोतसमन्विके परिणतं श्रोतश्चतुर्थं नवम्
पीयूषस्य समस्ततापहरणं किंवा द्वितीयं वपुः ।
किंस्त्रिभुवनिकटं गतं मधुरिमाभ्यासाय गव्यं पयः
श्रीकाष्ठीपुरनायकप्रियतमे मन्दस्मितं तावकम् ॥ ८३ ॥

तृषा वज्रसरोरुहस्य सहजा वाचां सखी शाश्वती
नीवी विभ्रमसन्ततेः पशुपतेः सौधी दृशां पारणा ।
जीवातुर्मदनश्रियः शशिरुचेरुच्छाटनी देवता
श्रीकामाङ्गि गिरामभूमिमयते हासप्रभामङ्गुरी ॥ ८४ ॥

सूतिः श्वेतिमकन्दलस्य वसतिः शृङ्गारसारश्रियः
पूतिः सूक्तिवरीरसस्य लहरी कारुण्यपाथोनिधेः ।
वाती काचन कौसुमी मधुरिमस्वाराज्यलम्ब्यास्तव
श्रीकामाङ्गि ममास्तु मङ्गलकरी हासप्रभाचातुरी ॥ ८५ ॥

जसूनां जनिदुःखमृत्युलहरीसन्तापनं कसूतः
प्रौढानुग्रहपूणशीतलरुचो नित्योदयं विद्वतः ।
श्रीकामाक्षि विसृजरा इव करा हासाङ्कुरास्ते हठा-
दालोकेन निहन्युरन्धतमसस्तोमस्य मे ससूतिम् ॥ ८७ ॥

उतुङ्गास्तनमगुलस्य विलसल्लावण्यलीलानटी-
रङ्गास्य स्फुटमूर्ध्वसीमनि मूहः प्राकाश्यामभ्येयुषी ।
श्रीकामाक्षि तव स्मितद्व्यतिततिर्विश्वोष्ठाकान्त्याङ्कुरैः
चित्रां विद्रममुद्रितां वितनुते मौञ्जीं वितानश्रियम् ॥ ८९ ॥

स्वाभाव्यागव वज्रमेव ललितं सस्तोषसम्पादनं
शस्तोः किं पुनरङ्घ्रितस्मितरुचः पाण्डित्यपार्त्रीकृतम् ।
अस्तोजं स्वत एव सर्वजगतां चम्फुःप्रियस्तुवुकं
कामाक्षि स्फुरिते शरद्विकसिते कीदृग्निधं ब्राजते ॥ ८८ ॥

पुस्तुनिर्मलमानसोर्विदधते मैत्रीं दृढं निर्मलां
लब्धा कर्मलयं च निर्मलतरां कीर्तिं लभन्तेतराम् ।
सूक्तिं पञ्चलयन्ति निर्मलतमां यत्तावकाः सेवकाः
तंकामाक्षि तव स्मितस्य कलया नैर्मल्यसीमानिधेः ॥ ८९ ॥

आकर्षणयनानि नाकिसदसां शैत्येन संसूतय-
न्निन्दुं किञ्च विमोहयन्पशुपतिं विश्वातिमुच्छाटयन् ।

हिंस्रसंसृतिडम्बरं तव शिवे हासाह्वयो मान्त्रिकः

श्रीकामाक्षि मदीयमानसतमोविद्वेषणे चेष्टताम् ॥ ९० ॥

क्लेशपीयः क्लपयन्तु कल्मषभयान्यस्माकमल्लस्यित-

ज्योतिर्मण्डलचक्रमास्तव शिवे कामाक्षि रोचिस्त्रवः ।

पीडाकर्मठकर्मधर्मसमयव्यापारतापानल-

श्रीपाता नवहर्षवर्षणसूधास्रोतस्विनीशीकराः ॥ ९१ ॥

श्रीकामाक्षि तव स्मितेन्दवमहःपूरे परिस्फूर्जति

प्रौढां वारिधिचातुरीं कलयते भक्तानुनां प्रातिभम् ।

दोर्गत्यप्रसरस्तमःपटलिकासार्धम्याविभ्रते

सर्वं कैरवसाहर्ष्यपदवीरीतिं विधत्ते परम् ॥ ९२ ॥

मन्दारादिषु मन्त्रथारिमहिषि प्राकाशरीतिं निजां

कादाचिंकतया विशङ्क्य बह्वशो वैशद्यमुद्रागुणः ।

सातत्येन तव स्मिते वितनुते स्वैरासनावसनाम् ॥ ९३ ॥

इन्धाने भववीतिहोत्रनिबहे कर्मोघचण्डानिल-

प्रौढिम्ना बह्वलीकृते निपतितं सन्तापचिन्ताकुलम् ।

मातर्मां परिषिञ्च किञ्चिदमलैः पीयूषवर्षैरिव

श्रीकामाक्षि तव स्मितद्व्यतिकणैः शैशिर्यलीलाकरैः ॥ ९४ ॥

भाषाया रसनाग्रखेलनजुषः शृङ्गारमुद्रासथी-
लीलाजातरतेः सुखेन नियमस्नानाय मेनात्तुजे ।
श्रीकामाक्षि सुधामयीव शिशिरा श्रोतस्विनी तावकी
गाटानन्दतरङ्गिता विजयते हासप्रभाचातुरी ॥ १५ ॥

सन्तापं विरलीकरोतु सकलं कामाक्षि मच्छेतना
मञ्जुस्ती मधुरस्मितामरधुनीकल्लोलजालेषु ते ।
नैरन्तर्यमुपेत्य मन्मथमरुल्लोलेषु येषु स्फुटं
प्रेमेन्दुः प्रतिविश्वितो वितनुते कौतूहलं धूर्जटेः ॥ १६ ॥

चेतःक्षीरपयोधिमन्त्रचलद्रागाख्यमन्त्राचल-
क्लेशाभ्यापृतिसम्भवां जननि ते मन्दस्मितश्रीसुधाम् ।
स्वादंस्वादमुदीतकौतुकरसा नेत्रत्रयी शांकरी
श्रीकामाक्षि निरन्तरं परिणमत्यानन्दवीचीमयी ॥ १७ ॥

आलोकं तव पञ्चसायकरिपोरुद्धामकौतूहल-
प्रेङ्गुन्मारुतघट्टनप्रचलितानन्ददुष्काशुषेः ।
काचिद्वीचिरुदङ्गति प्रतिनवा संविंप्ररोहात्त्रिका
तां कामाक्षि कवीश्वराः स्मितमिति व्याकुर्वते सर्वदा ॥ १८ ॥

सूक्तिः शीलयते किमद्रितनये मन्दस्मिताते मुहुः
माधुर्यागमसम्प्रदायमथवा सूक्तेर्नु मन्दस्मितम् ।

इत्थं कामपि गहते मम मनः सन्देहमार्गभ्रमिं

श्रीकामाक्षि न पारमार्थ्यसरणिस्फूर्तो निधत्ते पदम् ॥ ९९ ॥

क्रीडालोककृपासरोरुहमुखीसौधाङ्गणेत्यः कवि-

श्रेणीवाकपरिपाटिकामृतवरीसूतीग्हेत्यः शिबे ।

निर्वाणाङ्कुरसार्वभौमपदवीसिंहासनेत्यस्तव

श्रीकामाक्षि मनोज्ञमन्दहसितज्योतिस्त्वनेत्यो नमः ॥ १०० ॥

आर्यामेव विभावयन्नसि यः पादारविन्दं पुरः

पश्यान्नारभते स्तुतिं स नियतं लब्धा कटाक्षच्छविम् ।

कामाक्ष्या मृदुलस्मितान्शुलहरीज्योत्स्नावयस्याश्रिताम्

आरोहत्यपवर्गसौधवलभीमानन्दवीचीमयीम् ॥ १०१ ॥

{मन्दस्मितशतकं सम्पूर्णम् ॥}

{श्री मूकपञ्चशती सम्पूर्णा ॥}

{॥ ॐ तत् सत् ॥}

Encoded and proofread by Sridhar Seshagiri sridhar.seshagiri at gmail.com

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

Last updated त्oday

<http://sanskritdocuments.org>

Muka Pancha Shati Lyrics in Bengali PDF

% File name : shrImUka500.itx

% Category : trishati

% Location : doc_devii

% Author : mUka mahAkavi

% Language : Sanskrit

% Subject : stotra/hinduism/religion

% Transliterated by : Sridhar Seshagiri sridhar.seshagiri at gmail.com

% Proofread by : Sridhar Seshagiri sridhar.seshagiri at gmail.com

% Latest update : January 6, 2003, March 10, 2013

% Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

% Site access : <http://sanskritdocuments.org>

%

% This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study

% and research. The file is not to be copied or reposted for promotion of

% any website or individuals or for commercial purpose without permission.

% Please help to maintain respect for volunteer spirit.

%

We acknowledge well-meaning volunteers for Sanskritdocuments.org and other sites to have built the collection of Sanskrit texts.

Please check their sites later for improved versions of the texts.

This file should strictly be kept for personal use.

PDF file is generated [October 13, 2015] at Stotram Website